LILLIAN LARK

A LOVE BATHHOUSE MONSTER ROMANCE

FOUND BY THE LAKE MONSTER

FOUND BY LAKE MONSTER

LILLIAN IśÅRK

Göl Canavarı tarafından bulundu

Telif Hakkı © 2022 Lillian Lark tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Editör: Ellie, Kardeşimin Editörü

Düzeltmen: Rosa Sharon, Kardeşimin Editörü Vellum

ile hazırlandı

İÇİNDEKİLER

İçerik Uyarısı
1. Amy
2. Adrian
3. Amy
4. Adrian
5. Amy
6. Adrian
7. Amy
8. Adrian
9. Amy
10. Adrian
11. Amy
12. Adrian
13. Amy
14. Adrian
15. Amy
16. Amy
17. Adrian
18. Amy
Epilog
Adrian

Yazarın Notu Yazar Hakkında

Dışarıdaki tüm Amy'ler için.

İÇERİK UYARISI

Sevgili okuyucu,

Göl Canavarı tarafından bulunanlar arasında yalan söyleme, üreme, kazara yumurtlama (yumurtalar), düğüm atma, erkek

Ürpertici ormanda kaybolma, doğurganlık tartışmaları, acısız servikal penetrasyon ve sonsözde bir çocuk.

Ayrıca çok fazla döl var.

Kendinize karşı nazik olun,

L. Lark

1

AMY

"BURADA NE IŞIM VAR BENIM?" Mırıldanıyorum, zıplıyorum Baskıcı karanlığın içinden bir ses yükseliyor.

El fenerimin ışığı bana
Sadece çevredeki ağaçlara çarpan ve uzun, ürpertici gölgeler bırakan yeterli aydınlatma. Yatağımın altındaki yerlerinden çıkardığım ve sadece Noel için eve döndüğümde kullandığım kar botlarımın altında yapraklar çıtırdıyor. Dolabı yürüyüş botları ve polarlarla dolu, açık hava insanı değilim.

Bu macerayı kabul ettiğimde, hiç düşünmemiştim. geceleri ürkütücü ormanlarda dolaşmanın lojistiği hakkında. Ustalıkla şekillendirilmiş oyuncak koleksiyonumla milyonuncu kez evde kalmamak için sadece aklım vardı.

Git bir göl canavarı bul, dediler. Eğlenceli olacak, dediler.

Ben lanet bir aptalım ve kesinlikle bir örümcek ağına gireceğim. Omurgamdan aşağı bir iğrenme ürpertisi yayılıyor ve feneri daha da sıkıyorum.

Ama... bugün Cuma gecesiydi ve Stranger Things'i yeniden izlemek ya da başka bir oyuncak alımına ilham veren bir canavar romanı okumak istemiyordum. On adet garip şekilli dildo sanat eserini karşımdaki kişiye açıklamak zaten zor olacaktı.

Bu ürkütücü ormandan çıkmayı başaramadığımda rahat dairemi temizleyecek kadar şanssızım.

Bekle. Eğer ölürsem seks oyuncaklarını açıklamak zorunda kalmayacağım. Her şey iyi yanlarıyla ilgili.

Büyük teyzem Wilma bana her zaman yeni maceralara olan ihtiyacımın başımı belaya sokacağını söylerdi. Bunu gözlerindeki akrabalık parıltısıyla söylerdi. Kendisi de zamanında tam bir baş belasıydı.

Maceralarımdan herhangi birinin
başımı daha fazla belaya sokabilirdi. Ben adrenalin bağımlısı falan değilim. Heyecan olsun diye uçaktan atlamıyorum. Sadece büyüdüğüm kasabanın sağlayabileceğinden daha fazla yeni şey deneyimlemek istiyorum.
Zararsız maceralar.

Bu sefer Büyük Teyze Wilma'nın haklı olabileceğini kabul etmektense onun bir yıllık meyveli kekini yemeyi tercih ederim.

Belimdeki telsizden parazit yayılıyor ve el fenerini karıştırıyorum, tekrar sabitlediğimde ışık huzmeleri her yöne gidiyor. Rob'un sesi paraziti yırtıyor.

"Senin tarafında bir şey var mı Amy?"

Telsizin klipsini tek elle açıyorum ve düşürmek gibi başka bir sakarlık yapmadan önce düğmeye
basıyorum...
Çünkü telefonun çekmediği bu yerde bozulursa ve ben kaybolursam...

Bunu düşünmeyeceğim.

"Burası temiz. Sıra dışı görünen bir şey görmüyorum," diyorum sanki ormanın gece nasıl göründüğü konusunda uzmanmışım gibi.

"İzleri kontrol ettiğinizden emin misiniz?" diye soruyor.

"Um, evet..." Zifiri karanlık yapraklarla kaplı zemine bakıyorum. Ay gecenin büyük bölümünde bulutların arkasındaydı ve karanlığı daha dostane hale getirecek ışık kirliliği için herhangi bir medeniyetten kilometrelerce uzaktaydık. I
izleri kontrol etmedim çünkü el feneri

Sinirlerimi kaybetmemi engelleyen şey ağaçları aydınlatmak.

Sadece yalan. İzler önemli olsaydı, karanlıkta onları arıyor olmazdık. Bu sadece küçük bir yalan-

"El fenerini doğrudan aşağıya tutmadığım sürece zemini görmek biraz zor," diyorum.

Lanet olsun. Dürüstlük konusunda titiz olan yanıma lanet ediyorum.

"Bu şeyin varlığını kanıtlamak için izlere ihtiyacımız var. Başlamadan önce her şeyin üzerinden geçtim." Onun sinirli tonu
küçümseme yanaklarımı yakmaya başladı. Bu keşif gezisindeki herkes bu kanalda.

Gruptaki tek "sivil" benim, bu terim pek anlamlı değil çünkü bu askeri personelden oluşan bir organizasyon değil; bu, av peşinde koşan küçük bir grup insan.
doğaüstü şeyler. Bu kişiler, hayaletleri ya da su bardaklarını deviren kedileri yakalamak için insanların evlerine kamera yerleştirmek üzere para alan profesyonellerdir.

Bunu biliyorum çünkü faturalarını gördüm. Ben bir muhasebeciyim ve insanların gerçekte ne iş yaptıklarını açıklamak istemediklerinde kastettikleri seksi türden bir muhasebeci değilim.

Ve şu anda onların muhasebecisiyim.

Pek çok farklı işletme için çalışıyorum. Rakamların sıkıcılığını azaltmaya yardımcı oluyor ama bazen hayatımın monotonluğu beni etkiliyor ve kendimi kapatmam gereken ödeme tekliflerini kabul ederken buluyorum. Hafta sonu efsanevi bir göl canavarı bulmak gibi teklifler yerine
yerel kafeden mevsim çorbası sipariş etmek ve Netflix'te sörf yapmak.

Kulağa heyecan verici geliyordu. Daha önce hiç atılmadığım bir macera. Sersemlemiş bir haldeyken de kabul etmiş miydim?
Geç saatlere kadar oturup dokunaçlı bir aşk romanı okumak? Bu olmuş olabilir.

Bir göl canavarının hem gerçek hem de
bir aşk kitabı kahramanı gibi bir şey çok küçük... ama benim

Merakım bu fırsatı geri çevirmeme izin vermezdi.

Kabul ettiğimde beynimin bağlantı kuramadığı şey, heyecan verici şeylerin tehlike riski nedeniyle heyecan verici olma eğiliminde olduğuydu.

"İz aradığımdan emin olacağım," diye mırıldanıyorum.

Rob cevap vermiyor ve bana kaşlarını kaldırmış olan insanları hayal etmek bir şekilde durumu daha da kötüleştiriyor.

Onlar da dahil, kendi vahşi doğalarını tararken kıs kıs gülüyorlar. Telsizin klipsini cebime geri takıyorum.

Hepimizin ormanda ayrılacağını düşünmemiştim. Bu kitaptaki tüm hayatta kalma kurallarına aykırı değil mi? Ama Rob dedi ki

yaratığın görüldüğüne dair tek kayıt geceydi, bu yüzden buradayım, karanlıkta.

Yutkunuyorum ve el fenerimi aşağı doğru eğerek yürürken yaprakların ve sarmaşıkların şekillerini aydınlatıyorum. Etrafıma yayılan karanlık ormanı düşünmemeye çalışıyorum. Kaybolmayı düşünmemeye çalışıyorum. Sadece toprağa ve sarmaşıklara bakıyorum... Ormanda yılanlar yok mu?

Derin nefes al, Amy. Nefes al ki ormanda tek başına bayılmayasın. Gerçekten evde kalmalıydım. Çikolata tatma dersi de bir macera sayılırdı.

Daha az canavar penis olasılığı olsa da.

Yüzüme bir şey çarpıyor ve bacaklarımın gıdıklanması sinirlerim üzerindeki kontrolümü paramparça etmeye yetiyor.

Çığlık atıyorum.

Kollarımı sallıyorum, bir şey düşürüyorum ve ellerimi yüzümde ve saçlarımda gezdirmeye çalışıyorum. Parmaklarım

kürklü bacakları akla getiren bir şeyin hassas çekimi

ve birden fazla göz. Ellerimin her hareketi durumu daha da kötüleştiriyor. Bir şeyler derimin üzerinde, boynumun altında geziniyor. Panik zihnimde çığlık atıyor ve vücudumun izin verdiği tek şeyi yapıyorum.

Koşuyorum.

2

ADRIAN

OCAĞI KAPATIYORUM. Tencerede fokurdayan güveç, beklediğim misafirden tam bir saat önce hazır. Misafirim
Ekmek kabarmak üzere ama pişirmek için kendimi beklemeye zorlayacağım. Taze bir somun paslanmış kur yapma becerilerimi tatlandırmazsa, hiçbir şey tatlandıramaz.

Şimdi tek yapabileceğim sabırlı olmak.

Gömleğimin yakasını boynumdan çekiyorum.
Tenime batan ve uyarılmamı körükleyen sıcaklık kıyafet giymeyi rahatsız ediyor ama buna alışmak daha iyi. Her ne kadar soyunmak ve sıcaktan kurtulmak istesem de, bu randevuda bundan daha fazlasını arıyorum.

Bu yaşadığım son sıcaklık olabilir.

Kesin bir şey söyleyemem. Sadece bedenimde ve ruhumda beni uyaran bir sızı var. Gerçek bir tik tak
Metaforik değil biyolojik saat. Bu, genç olmak için son şansım olabilir. Bu endişe verici gerçek tarafından yönlendirildi,
Bir mucize olmasını umdum ve ünlü bir çöpçatana başvurdum.

Şansım az ama belki benimle aynı şeyleri isteyen birini bulabilirim. Benim türümden dişiler nadirdir, ancak birkaç başka türle uyumluyuz.

Çöpçatan çok nazik ve anlayışlıydı.

Kızışma sırasında bölgemden ayrılmak rahatsız edici. Çöpçatanın seçtiği adayın güvenliğini sağlamak için biraz tartışma ve ekstra büyüler gerekmişti,
Parlak referanslarımla birlikte, ormanıma gelir gelmez mum ışığında bir akşam yemeği için kibritimi alacağım.

Sadece bu konuda sabırlı olmam, eşimin sıcakta benimle kalıp kalmayacağını belirlemek için randevumuz olduğu için bir centilmen olmam gerekiyor.

Bir cadıyla eşleştirildim. Cadılar bir avuçtur
Dünyamızda, biraz yardıma ihtiyaç duyulsa bile en fazla sayıda türle üreyebilir. Çöpçatan bize şunu bildirdi ki, her ne kadar
Verilen bilgiler doğrultusunda, buluştuğumuzda başarılı bir eşleşme olmayabilir. Eşleşme mükemmel bir eşleşme değil.

Dürüstlüğünü takdir ettim.

Cadı ve ben birbirimiz hakkında gerekli olanlar dışında hiçbir bilgi vermemeyi seçtik.
ulaşım ve benzeri şeyler. Bu daha güvenli bir seçenek.
tamamen uyumsuz. Buluştuğumuzda isimlerimizi değişiriz.

Cadı sadece benim sıcaktan bunalan bir su canlısı olduğumu biliyor. Benim türüm nadir ve ender bulunur.
karaborsada değerli. Çöpçatan tüm detaylarıma sahip ama nadir doğaüstü çevrelerde ona güveniliyor.

Güvenlik önlemlerini ciddiye alıyorum. Yerel dostlarım var ve bir bölgeyi ve onu korumanın masraf ve sorumluluğunu paylaşıyoruz.

Yakamı tekrar çekiştirerek yürümeye başladım.
Aletim beklentiyle çoktan yarıya inmiş durumda, ama bunu görmezden geliyorum. İşte
O parçam istediğini elde etmeden önce yapılması gereken çok şey var. Cadının kokusu beni hiç çağırmayabilir ve sonra önümüzdeki birkaç günü, sıcağın en kötüsünün beni vuracağı zaman, akılsızca bir Fleshlight'ı becererek ve hem bir eş seçmek hem de bir eş seçmek için çok uzun süre beklediğim gerçeğini aşarak geçireceğim.
gençlere sahip olmak.

Tüylerimi diken diken eden bir his tenimi gıdıklıyor ve donup kalıyorum.

Birisi koğuşları aşmış. Koğuşlar sadece beni ya da benim gibileri arayanları dışarıda tutar. ile
gölün etrafında yaşayanları bir varlıktan haberdar ediyor. Kaşlarımı çatıyorum.

Telefonum Seamus'tan gelen bir mesajla çalıyor.

Seamus: Karanlıkta tökezleyen bir kadın var. Sevgilin mi?

Ben: Kontrol edeceğim. Erken gelmiş.

Seamus: Belki o da senin kadar heveslidir.

Bir şeyler kıpırdamadan ve gerilmeden önce buna gülümsüyorum. İçgüdülerim bana gitmem için bağırıyor. Bulmam için. Kızışmak için.

Sürüş sırasında nefesim kesiliyor ve onu aşağı itiyorum. Maçımı karşılama vakti geldi.

Dostum.

3

AMY

YINE TÖKEZLEDIM. Bu kez ayağıma ağaç kökü yerine bir kaya takılıyor ve kendimi yakalamayı başarıyorum. Cep telefonumun ışığı, elimde kaybettiğim el feneri kadar parlak değildi.

Ormanda çığlık çığlığa koşmak. Aptal, aptal, aptal.

Beni burada olduğumu bilen tek insanlarla buluşturan telsiz de bir başka kayıptı. Sonunda

koşmayı bıraktım ve tüyler ürpertici hissiyattan kurtulmak için kıyafetlerimi yırtıp yakmaktan vazgeçtim, telsizi bulmak için geri dönmeye çalıştım.

ama işe yaramadı ve sadece nerede olduğuma dair kafa karışıklığımı artırdı.

Kimseyi arayamıyorum bile. Daha önce boktan olan telefon çekimi, sanki ölü bir bölgedeymişim gibi yok oldu.

Korku nefesimi bıçak gibi kesiyor. Kalbim kulaklarımda gümbür gümbür atıyor ama yine de her kornayı ve cırcırböceğini duyuyorum. Boğazım düğümleniyor ve gözyaşlarımı tutuyorum.

Kayboldum.

Örümcekler ve yılanlarla dolu bir gölün yakınındaki ormanda kayboldum ve yalnızım. Derin nefes al. Bir seferde sadece birkaç metre önümü görebiliyorum. Nefes al.

Karanlığa göz kırpıyorum. Umutsuzluk ve panik göğsümü dolduruyor, ama karanlıkta bir ışık gördüğümde her şey donuyor.

uzakta. Tökezleye tökezleye oraya doğru ilerliyorum, umudumu yitirmiş bir şekilde sabit hattı olan, dost canlısı bir ailenin yaşadığı bir tür göl evi olmasını umuyorum.

Kar botlarım bir şeye takılıyor ve tökezleyerek ilerliyorum. Telefonum yere çarpıyor ama ben çarpmıyorum. Bir oof ile sıcak ve katı bir şeyin üzerine düşüyorum!

"Whoa!" Bir şeyin sesi derin ve zengin.

Birisi, zihinsel olarak düzeltiyorum.

"Çok özür dilerim!" Dedim, kelimeler otomatik olarak nefes nefese bir yanıttı.

Yabancı dik durmama yardım ediyor. Elleri kollarımda kalıyor ama şikayet etmiyorum. Zaten o olduğunu varsayıyorum. Hiçbir şey göremiyorum.

Dokunuşu o kadar topraklayıcı ki, bir yabancı olmasına rağmen en kötü duygularımı geri itmeme yardımcı oluyor. En azından bir yılan değil. En azından artık karanlıkta yalnız değilim. Benim
Beynim endişeli ve seri katillerle ilgili bir şeyler fısıldamaya çalışıyor ama yabancıda güvenlik hissi uyandıran bir şey var. Savaş ya da kaç tepkisi muhtemelen
geçirdiğim geceden sonra kırıldı.

"Sorun değil," diyor o güzel ses. "Öyle mi
İyi misin? Henüz gelmediğinizi sanıyordum, yoksa size eşlik etmeye gelirdim. Etrafında dönmek kolay
burada."

Karanlıkta kaşlarımı çatıyorum. Gruptan biri mi? Sesini tanıyamadım. "Telefonumu alayım da
sen."

"Oh, bana izin ver! Herkesin benim gece görüşüme sahip olmadığını unutmuşum."

Beynim bana bağırıyor. Bulutlu bir gecede kimin gece görüşü yeterince iyi olabilir ki? Ama telefonum yerden alınıp dik konuma getirilince yine de gülümsüyorum. Yabancı onu bana uzatıyor. Telefonun ışığı ikimizi de aydınlatıyor ve benim savaş ya da kaç modunda olduğum doğrulanıyor.
yanıtım bozuk çünkü donuyorum.

Aslında, beynim bir şey yerine
Birisi haklıydı.

Ben öldüm.

Ormanda koşarken ayağım takılmış olmalı. Ayağım takıldı ve kafamı çarptım ya da bir kuyuya düştüm ve öldüm.

Ya ölüyüm, ya halüsinasyon görüyorum, ya da göl canavarını buldum.

Konuşmaya devam ettiği için beni tanıdığını sanıyor. "Buraya geldiğin için çok rahatladım. Seyahat etmeyi biliyorum.
Bu kadar uzak bir yerde olmak acı verici olabilir ama benim sıcaklığım bölge dışına taşınmamı gerektiriyor.
uyumluluk-"

Telefon ışığından göründüğü kadarıyla teni soluk, saç yerine benek benek işaretler var. Dudakları insana benziyor, ama kederle gülümserken dişlerinin parıltısını yakalıyorum. Yüzü, burun delikleri için yarıklar bulunan bir burnun çıkıntı yapacağı yerde düz. Yine de en insanlık dışı yanı iri siyah gözleri. Yarı saydam deri, kara gözbebeklerinin üzerinde parlıyor ve ben sıçrıyorum.
Nictitating membran.

Çünkü bu gizem şu anda beynimin çözmesi gereken şeydi.

"-kişiye göre değişebilir." Göl canavarı garip bir kıpırdanışla başının arkasını kaşıyor.

Bu imkansız. Bu halüsinasyon tüm o canavar romanslarını okumaktan kaynaklanıyor. Bu demek oluyor ki
dildo yerine gerçek canavar siki?

Hayır! Kötü, Amy!

Kendimi gizlice çimdikliyorum ama göl canavarı hâlâ karşımda. Açık renkli bir elbise gömleği giymiş, yüzünün derisi kızarmış görünüyor.

"Oh, özür dilerim! Ben Adrian." Göl canavarı bana elini uzattı. Aralarında ağlar olan beş pençe uçlu parmak.

Gözlerimi kırpıştırıyorum ama inanılmaz bir şekilde vücudum çözülmeye başlıyor. Belki de kıpırdanışından, gömleğinden ya da beynimin

beni yaşamak için çok aptal olarak terk etti, ama onunla ilgili bir şey beni rahatlatıyor. Sürprizler kadar entrikalar da beni olduğum yerde tutuyor.

"Amy." Elini tutuyorum, teninin soğuk olmasını bekliyorum ama değil. Dokusu yumuşak, bir insandan daha nemli ama çok sıcak. Benim sıcaklığım.

Bu halüsinasyon kesinlikle benimle dalga geçiyor. Ormanda bir canavarla karşılaşıyorum ve kelimenin tam anlamıyla üreyebiliyor. Homurdanmamı kendime saklıyorum.

Ona bakarken elim hala onun elinde, beynim gerçekten gitmemesi gereken yerlere g i d i y o r . Adrian sanki havayı kokluyormuş gibi nefes alıyor ve o yarı saydam zar gözlerinin bir kısmını zevkle iletişim kuracak şekilde kaplıyor. Onun solgun
Yüzü daha koyu bir renk alır.

"Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, Amy." Sesinin tınısı düşüyor ve bu ses sinirlerimi okşuyor.

Yutkunuyorum ve vücudumda endişe verici bir hızla ısı toplanıyor. Beynimin uzak bir kısmı kaçmak için kuyruğumu kıstırmaya çalışırken yanaklarım yanıyor. Beynimin daha büyük bir kısmı kaçmak istemiyor.

Söylediği şeyler ve hatta gömleğinin varlığı bile bir resim oluşturmaya başlar. Çöpçatan, eskort,
Uyumluluk ve sıcaklık. Birinin ortaya çıkmasını bekliyor. O kişinin ben olduğumu ve bir çöpçatan tarafından gönderildiğimi düşünüyor.

Ateşi için bir randevu.

Ona bunun bir yanlış anlaşılma olduğunu söylemeliyim. Sanki çok sevdiğim bir dünyaya maruz kalmışım gibi görünüyor.
olmamalıydı.

Ama eğer yaparsam, aramızdaki etkileşim ne olursa olsun beni nefessiz bırakıyor ve kanımın sıcaklığı duruyor. Ben bir yabancı olacağım ve onun sevgilisi olmayan bir yabancı.

Yalan.

İçgüdü aptalca. Ben asla yalan söylemem. Bir şey bu eylemi benim için neredeyse imkansız kılıyor. Bu beni iyi bir muhasebeci yapan bir özellik. Güvenmek.

Gökyüzünün mavi olması kadar basit, iyi dildolar sanattır ve ben asla yalan söylemem.

"Seni kendim bulabileceğimi düşünmüştüm. Aramalıydım." Kalbim panikten ve başka bir şeyden göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor.

Heyecan.

4

ADRIAN

CADIM BEKLEDİĞİM GİBİ DEĞİL. Onu dikkatlice yönlendiriyorum.
Karanlıkta inime -kabinime- geri dönüyorum. Zihinsel olarak kendimi düzeltiyorum. İçgüdülerim bu kadını inime sürüklemek istiyor.
ve onu aptalca becermeden önce eşime her türlü konforu ve yiyeceği sunuyorum.

Gözlerimi içten içe kendime deviriyorum. Amy bir randevudan fazlasını kabul etmedi. Henüz bir çiftleşme değil, sadece bir buluşma.

Vücudumdaki uyarılma hissi düşünmemi zorlaştırıyor. Bu konuda kendime yardımcı olmuyorum. Her şeyi
Ona dokunmak için elimden geleni yapıyorum. Bir kütüğün üzerinden geçmesine yardım ederken elim onunkine kayıyor. Saçından bir dal koparmak için pençemi kullanıyorum ve o da bana minnettar bir gülümseme fırlatıyor.

Çöpçatan iyi seçim yapmış. Amy'nin kokusu tüm içgüdüsel dürtülerimi harekete geçiriyor ve görsel olarak da tam benim tipim. Uzun saçları incecik, serseri bir esinti tarafından çekiştiriliyor.
tuhaf bir şekilde dans ediyor ve kendi kendine dolaşıyor. Parmaklarım narin teller arasında gezinmek için kaşınıyor. Uzun boylu, neredeyse
Karanlıkta her tökezleyişimde sallanan uzun bacaklarıyla boy olarak bana denk. Paltosu vücudunun büyük bir kısmını örtüyor ama kalçalarının kabarıklığının ellerimin onları

kavraması için yalvaracağını hayal ediyorum ve iflah olmaz zihinsel saçmalıklarımı geri püskürtüyorum.

Sevgilim ağır kar botlarıyla çalılıkların arasından geçerken omuz silkmeden önce duraksıyorum. Hayır. Herkes açık hava insanıdır ve ormanda yürümek için topuklu ayakkabılardan daha iyi ayakkabılardır. Son randevumda
eve davet etmiştim -tanrılar beş yıl önce olmalı- topuklu ayakkabı giymişti ve o kadar yüksek sesle şikayet etmişti ki, komşumun bir arabası olduğu bahanesiyle onu arabasına geri götürmüştüm.
Yardım etmem gereken acil bir durum vardı.

Tuhaflıklar ayakkabı seçimiyle de bitmiyor.

"Bir ışık büyüsü yapmadığına şaşırdım," diyorum sonra aklıma geliyor.

"Uh, bunu yapamam." Amy kızarıyor, rahatsız görünüyor ve ben kendimi tekmelemek istiyorum.

"Elbette, kabalık ettim. Dilerseniz yemekten sonra büyü çalışmalarınız hakkında konuşabiliriz." Yatıştırmaya çalıştım.

"Oh, bu iyi. Yemek yapar mısın?"

Göğsüm kabarıyor ve kasılıyorum. "Evet ve söz veriyorum harika olacak. Bu tarifi iki komşum üzerinde test ettim."

"Ve hayatta kaldılar mı?" diye dalga geçiyor. Benimle alay etmesi hoşuma gidiyor.

Sırıtıyorum. "Bir süre inişli çıkışlı oldu ama hiç ölümle sonuçlanmadı."

"Çok komşunuz var mı?" Amy karanlık ormanda etrafına bakınarak soruyor.

"Birkaç tane var." Eğer Amy benim sıcaklığımı ve bu Uyumluluk çiftleşmeye dönüşürse, onu memnuniyetle tüm komşularımla tanıştırırım. O zamana kadar detaylara girmeyeceğim. Bu orman bizim güvenli sığınağımız.

"Burada çok fazla insanın yaşadığını hayal edemiyorum. Seninle karşılaşana kadar sonsuza dek kaybolacağımı sanıyordum."

Karanlık çevremize bakıp başımı sallıyorum. Onu bulduğumda bu kadar ürkek olmasına şaşmamalı. "Bu bizim

koğuşumuz
kurduk. Bu yüzden beni aramanı istedim. O tutar
yanlış türden insanları uzaklaştırır ve altta yatan bir kısmı
da geri dönme hissi uyandırır."

"Demek beni bulman çok iyi oldu," diyor solgun bir ifadeyle.

Başımı sallıyorum ve sevgilimin yüzündeki her duygu parıltısını izliyorum.

Uzaktan bir baykuş ötüyor ve Amy sendeleyerek bana doğru geliyor, omuzlarımız çarpışıyor.

"Özür dilerim!" diyor.

Vücutlarımızın temasından zevkle mırıldanıyorum. Üzerimde giysiler varken bile bu temas sinirlerimi yatıştırıyor ve tahrik ediyor.

"Sorun değil. Bana istediğin kadar sokulabilirsin. Benim için hiç sakıncası yok." Sesim mırıltı gibi.

Gülüşü yüksek ve tiz. "Karanlıkta bu kadar korkak bir kedi olduğumu hiç fark etmemiştim."

"Söz veriyorum burası gündüzleri çok daha misafirperver ama kaybolmana izin vermeyeceğim." Elim sırtının küçük kısmını okşuyor ve randevumun ürpertisi dudaklarımın kıvrılmasına neden oluyor.

Amy'nin görünüşümden rahatsız olmamasına sevindim. Eğer bu onu iğrendiren bir şey olsaydı çöpçatan onu asla buraya göndermezdi.
iğrenmekten çekici bir şey bulmaya kadar uzanan bir spektrum.

Onunla buluşmaya gitmeden önce gerçekten de bir glamour giymeliydim ama sıcak aklımı karıştırıyor olmalı. Parlatıcı takmak rahatsız edici ve sıcakta daha da rahatsız edici. Randevumla buluşmadan önce takmayı unutmuş olmama şaşırmadım.

Üflediği nefes ısınmış yanağımı gıdıklayana kadar Amy'ye ne kadar yakın olduğumu fark etmiyorum.

Gözlerimi kırpıştırıyorum ve bu zavallı cadıya biraz zaman tanımak için bir adım geri atıyorum ama Amy elimi tutuyor.

"Hayır, yakın olmanı seviyorum. Önümüzdeki karanlığı göremediğimi unutturuyor bana."

"Seni koruyacağım." İçgüdülerimin ilkel kıpırdanışıyla sesim derinleşiyor.

Amy bunun üzerine dudağını ısırıyor ve uyarılmışlık kokusunu tatlandırıyor. Onun tepkisini anladığımda göğsüm kabarıyor. Bir an için bu kadını ormanın zeminine yapıştırmayacağımı hatırlamakta zorlanıyorum.

Boğazımı temizliyorum. "Her ne kadar bu doğa yürüyüşünden keyif aldığını düşünsem de, kulübeme geri dönmeliyiz."

"Beni koruyabilesin diye mi?"

Sırıtıyorum. Minx. "Böylece seni besleyebilirim."

Etkileşimimizin eğlenceli yolu, bir randevuda hiç deneyimlemediğim her şeydi. Hiç soyunmak istememiştim. Daha önce de böyle bir ihtiyaçla biriyle birlikte oldum ve kızgınlık sırasında başkalarıyla birlikte oldum.

Amy özel biri ve onu bu tarihten sonra da yanımda tutmak istediğimi şimdiden biliyorum.

Yutkunuyor. "Peki, devam et."

5

AMY

Büyük teyzem Wilma beni bela konusunda ne kadar uyardıysa, macera arama konusunda da o kadar bilgelik verdi. Açıklanamayan bir şey olduğunda, alışılmışın çok dışında bir şey, eğilin.

Cesur olun. Kendinizi ortaya koyarsanız hayat bir maceradır.

Ve bu kesinlikle bir macera.

Girdiğimiz kabin gerçeküstü. Çünkü orada duvarlarda asılı canavar çığlıkları atan her şey, ama Çünkü çok normal. Kanepelerdeki yumuşak yastıklar ve katlanmış battaniyelerden oluşan dekor, duvarlardaki makrome ve vintage moda mutfak, rahat, rustik bir yaşam dergisinden fırlamış gibi görünüyor.

Her şey sıcak ve rahatlatıcı.
taş şöminede çıtırdayan ateş. Uyuşmuş burnumun buzları çözülmeye başlıyor ve zevkle iç çekiyorum. Baharatların ve otların lezzetli kokusu havayı dolduruyor.

Ev gibi bir atmosfer olmalı.
Beynimin dışında gerçekleşmesi. Adrian'dan hoşlanıyorum. Sadece karanlıkta bir doğa yürüyüşü yaptık, ama bir randevu olarak, çıktığım erkeklerin hepsinden milyon kat daha iyi. Esprilerime katlanıyor, düşünceli ve kimyamız uyuşuyor. Yüce Tanrım, aramızdaki kimya inanılmaz.

Artık yalan söylemek zorunda bile kalmadım çünkü buluşması gereken kadın hakkında hiçbir detaya sahip değilmiş gibi görünüyordu.

Aklıma bir şey gelince donup kalıyorum. "Erken gelmene sevindim," diyor.

Rahatlamış iç çekişimi gizliyorum. Adrian'ın gerçek randevusu Karanlıkta tökezleyerek. Ama yakında burada olacak. Bir telefon alacak ve yalan söylediğimi anlayacak.

Bunun üzerine kalbimde bir kayıp acısı çınladı.

Oyun planın nedir, Amy? Sabit hattı bulacak ve onu kapalı mı bırakacaksın? Ne kadar uzağa gideceksin?

Bunu yapmayacağım. Yalan söyleyemem; böyle alçakça bir şey yapmayı hayal bile edemiyorum.

Bir oyun planım yok. Aklımdaki macera bu değildi ama özel bir şey buldum. Sadece içgüdülerimle hareket ediyorum, geleceği düşünmeme izin vermiyorum. Adrian'la geçirdiğim bu zamanı kucaklayacağım, ister otuz dakika ister bütün gece olsun.

Adrian şömineye başıyla işaret ediyor. "Sıcak bir kulübeyi takdir edeceğini düşündüm."

Şimdi o söyleyince, teninin ışıkta nasıl parladığını fark ettim.

"Senin için çok mu sıcak?" Ben soruyorum.

Adrian küçümseyerek başını sallar. "Bunun için endişelenme. Şu anda her şey benim için çok sıcak."

Gömleğinin yakasını çekiyor ve ben daha iyi düşünemeden ağzım açılıyor.

"Eğer yardımı olacaksa, tişörtünü çıkarman benim için sorun değil."

Adrian'ın karanlık bakışları benimkileri yakalıyor ve şimdi yanaklarım ısınıyor.

Dudaklarında sinsi bir gülümseme var.

"Eminim yakında beni daha çok göreceksin," diyor ve kendi sözlerine gözlerini deviriyor gibi görünüyor. "Eğer istediğin buysa tabii. Dur, ceketini alayım."

Ormanda yürüyüş yapmaktansa kahve dükkanına koşmak için daha kullanışlı olan giysiden vazgeçiyorum ve Adrian onu asıyor.

"Gizemli tarifiniz her neyse, çok güzel kokuyor," diyorum.

"Oh! Ekmeği fırına koyayım. Her şeye biraz erken başladım." Adrian omuz silkiyor ve yanakları kararıyor. "Ben "Buraya gelmeniz için sabırsızlandığımı itiraf etmeliyim."

Göz kırpıyorum. Göl canavarı randevusu için taze ekmek yapmıştı. "Mükemmel bir zamanlaman var," diyorum.

Adrian'ı mutfağa kadar takip ediyorum ve o ekmeği fırına sürerken kıpırdanmamaya çalışıyorum. Ocakta kaynamakta olan güveç tenceresine bakıyorum ve patates ve çeşitli sebzelere benzeyen şeyleri tespit ediyorum.

"Umarım balık seviyorsundur," diyor.

"Balık severim. Ama hiç güveçte yemedim." Tabii ki göl canavarı balık yer.

"Bu benim en iyi tarifim ve yürüyüşten dolayı üşümüş olabileceğinizi düşündüm..." Adrian sözünü kesiyor. "Sana içecek bir şey getireyim mi? Şarap, meyve suyu, su? Bira?"

"Bir bira iyi olurdu," diyorum. Başka bir şey olmasa bile ellerimi şişeyle meşgul edebilirdim.

Adrian buzdolabından birkaç bira çıkarıp açarken meraktan kıpır kıpır oluyorum. İçine adım attığım dünya ve Adrian hakkında o kadar çok sorum var ki, ama cehaletimi ortaya çıkarmadan bunları nasıl soracağımı bilemiyorum. Açık konseptli odada dolaşırken gözlerim bir resim çerçevesine takılıyor.

Donup kaldım.

Görüntüde Adrian kolunu muzip bir gülümsemeyle esmer bir kadına dolamış. Eğer bu yeterli değilse
Adrian'ın çiftin önünde kavga eden iki minyatür versiyonu kalbimi durdurmakla tehdit ediyor.

"Çocuğun var mı?" Sorumun cırtlak bir niteliği var. Şimdi neredeler? Canavarlar boşanır mı? Ben

Bir anda yalancı ve yuva yıkan biri mi olacağım? "Ne?" Adrian'ın alnı şaşkınlıkla kırışır.

Çerçeveyi işaret ediyorum ve önümdeki göl canavarı sırıtarak dişlerini gösteriyor.

"Oh! Onlar benim ailem. Ve hayır, benim çocuğum yok." Bana bir bira uzatıyor ve ben şaşkın halimle birayı düşürmemeye çalışıyorum.

Ayrıntıları yakalamak için gözlerimi kısarak fotoğrafa tekrar bakıyorum.

Adrian sandığım göl canavarı, daha yeşil renkli ve başının üstündeki yüzgeci daha kısa olmasa da, ürkütücü bir şekilde ona benziyor. Giydikleri kıyafetler ve fotoğraftaki renkler doksanlı yılları hatırlatıyor. Ailesi.

Boğazımı temizliyorum, utanıyorum.

"Ah, özür dilerim. Varsaymak istememiştim..." Yanaklarım kızarırken kelimelerimin üzerinde tökezliyorum.

Adrian homurdanır. "Sorun değil. Kanımız oldukça güçlü akıyor. Bu arada biz Nix'iz. Hakkımızda ne kadar şey biliyorsun bilmiyorum..."

"Nix?" Ben soruyorum.

Adrian başını sallıyor. "Bizim olduğumuz nix varyasyonu nispeten nadirdir, ancak çoğu su perisi türü nesiller boyunca evlenme miktarıyla kendilerini sadece nix olarak görür."

"Annen Nix mi?" Fotoğrafa kaşlarımı çatıyorum. Bana insan gibi görünüyor.

"Annem bir cadı. Bu bizim için ortak bir eşleşme." Adrian kızarıyor mu?

Oldukça yaygın bir eşleşme... bebek yapmak için mi? Adrian bu yüzden kıpırdanıyor olmalı.

Konuyu mini nixes'ten değiştirmek için boğazımı temizliyorum. "Evini gerçekten beğendim."

Bana gururla gülümsüyor. "Teşekkür ederim! I Kendim yeniden modelledim. Eskiden bir av kulübesiydi ama içini boşalttım ve bazı odalar ekledim. Şimdi ihtiyaçlarımı karşılıyor."

"Ne tür ihtiyaçlar?" Ben soruyorum.

Adrian cevap vermeden önce biraz duraksıyor. "Ev ofisim

ve ana oda dışında birkaç boş odam var. I

bu alanda büyüyebilmek istedik."

Şimdi kesinlikle kızarıyor. Büyüyor. Tabii ki, sonuçta kızgınlık döneminde. Eğer etrafta dolaşmaya devam edeceksek
Bebekler konusunu da dile getirebiliriz. Böylece daha az garip olur.

"Yani çocuk mu istiyorsun?"

diye sordum. Adrian'ın

gülümsemesi gergin.

"Çocuk konusuna yemekten sonra dönebilir miyiz?"

Bunun üzerine gözlerim büyüdü.

Adrian açıklamak için acele eder. "Bu benim için karmaşık ve hassas bir konu. Önce seni tanımak istiyorum."

"Tamam," diyorum, hemen nasıl olduğunu takdir ediyorum Sınırları hakkında iletişim kurabiliyor. Duygularını ifade edebilen erkekler olduğu ortaya çıktı. Sadece insan değiller. Rakamlar.

"Ev ofisinizde ne tür işler yapıyorsunuz?" Ben soruyorum. Bu normal bir buluşma sorusu.

Adrian minnetle gülümser. "Ben bir muhasebeciyim. Benim gibi insan dünyasında dolaşmak için bir cazibe kullanmaya ihtiyaç duyan müşterilere hitap ettiğim için uzakta olmaktan kurtuluyorum."

Gülüyorum, çünkü neden süper uyumlu göründüğüm ilk erkek de benzer bir iş yapmasın ve insan dünyasında asla tanışamayacağım biri olmasın? Eğer batıl inançlarım olsaydı, şu anda çok sinirli olurdum... ama belki de batıl inançlar konusundaki duruşumu değiştirmem gerekiyordur.

"Ben de muhasebeciyim!" Haykırıyorum.

"Gerçekten mi? Seninle daha önce nasıl tanışmadım?" Adrian soruyor.

Mırıldanıyorum. Büyü topluluklarının içe kapanık olması normal. "Ben insanlar için çalışıyorum."

Adrian parmaklarını şıklatır. "Bu her şeyi açıklıyor."

İş konuşuyoruz -sihirli insanların muhasebesiyle normal insanların muhasebesinin çok fazla örtüştüğü ortaya çıktı- ta ki zamanlayıcı çalana ve Adrian ekmeği çıkarmak için harekete geçene kadar. Masayı hazırlamasına yardım ediyorum ve randevumuzun yemek kısmı başlıyor.

6

ADRIAN

Güvecimden ilk ısırığı aldığında AMY'nin zevk çığlığı beni kaşığımı düşürmeye zorladı. Neyse ki, cadı o kadar fark etmemesi için yemek yapımımla ilgileniyorum. Yakamı çekiştiriyorum ve en iyi davranışıma geri dönüyorum. Yemeklerimin hayranı olduğu için rahatladım.

Tek rahatladığım şey bu.

Tüm bu randevu boyunca ne kadar zorlandığım için sikimin üzerinde fermuarımın bir izi olmalı. Normalde penisim vücudumun içinde saklı olurdu ama ateşime bu kadar yakınken bu bir seçenek değil. Ve Amy'nin tatlı kokusunun inimde -kabinimde- benimkiyle karışması ilkel tarafımı benzersiz bir şekilde memnun ediyor.

Konsantrasyonumun büyük bir kısmını ve yüzümü saçlarına bastırıyorum. Küçük masanın diğer tarafında olduğu için mutluyum. Eğer bunu yapsaydı yanımda olsaydı nasıl tepki verirdim bilmiyorum. Şu anda kucağımda onu besliyor olacağıma dair içimde sinsi bir şüphe var.

Yavaşla, Adrian.

Bu randevu düşündüğümden çok daha iyi gidiyor. Çöpçatan gerçekten kendini aştı. Eğer bunun mükemmel bir eşleşme olmadığı konusunda beni uyarmamış olsaydı, Amy'nin benim için yaratıldığına ikna olurdum.

"Bu gerçekten çok iyi!" Amy öyle diyor.

"Bu benim favorim, yani daha fazlasını istersen nereye gideceğini biliyorsun."

Çok ürkütücü değildi, değil mi?

Ama Amy güler. "Bunu aklımda tutacağım. Hobileriniz var mı?"

Sohbetimiz kolaylıkla akıp gidiyor. Ona gölde yaşadığımı, yüzdüğümü, okuduğumu ve sinekle balık tutma takıntımdan bahsediyorum.

"Balık yakalamak için oltaya ihtiyacınız var mı?" diye soruyor.

"Kulağa cahilce geliyorsa özür dilerim. Sadece onları yüzerken yakalayabileceğinizi düşünmüştüm."

Soruyu hiç umursamadan gülüyorum. "Bu şekilde balık yakalamak benim gibi biri için daha kolay"

"Ama balık tutmak daha çok sporla ilgili bir şey. teknik, özellikle de sinek balıkçılığı hakkında. Ve itiraf etmeliyim ki balık sinekleri toplamayı ve yapmayı seviyorum."

"Koleksiyon yapmaktan duyduğunuz memnuniyeti çok iyi anlıyorum.

-" Amy'nin yanakları birden renklenir ve öksürür. "Peki hangi kitapları okumaktan hoşlanırsın?"

Ben ona cinayet romanı koleksiyonumdan bahsediyorum, o da bana en sevdiği dizilerden ve boş zamanlarında yazdığı hayran kurgularından bahsediyor. Büyü konusunu bir daha açmıyorum. Bu alanda ne tür yetenekleri olduğundan bahsetmek isterse, konuyu açar.

Cadılar arasında hiyerarşiler olduğunu ve bazı ailelerin belirli büyü türlerine diğerlerinden daha fazla değer verdiğini unutuyorum. Eğer Amy büyü konusunda daha hedefe yönelik becerilere sahip cadılardan biriyse, bu onun utandığı bir şey olabilir.

En büyük sihir yeteneğinin hangi yünün en iyi kazağı yapacağını bilmek. Onunla bu randevuya sihir için çıkmadım. Amy bir insan olarak ataçları kurbağaya dönüştürebilmesinden çok daha fazlası.

Yemeğimizi bitirdikten sonra Amy tabaklarımızı topluyor ve mutfağı birlikte temizliyoruz. Takım olarak çalışıyoruz.

Hangi Sherlock Holmes uyarlamasının en iyi olduğu konusundaki tartışmalar devam ediyor.

Kanepeye oturduğumuzda ve Amy yanıma kaydığında, bu randevuyla ilgili endişelerim tamamen ortadan kalkıyor. Bana olan ilgisinin kokusu, uyumluluğumuz ve kalçasının benimkine bastıran sıcaklığı tüm bunları
akşam benim için açık.

Eşimi buldum.

7

AMY

"Buraya gelmene gerçekten çok sevindim," diyor Adrian, kara gözleri benimkilere bakıyor, duygulu ve umut dolu.

"Ben de."

Ve öyleyim. Dirseğimle Adrian'a doğru döndüm.
Beni kanepenin arkasına yasladılar. Kar botlarımı çıkardım ve bacaklarımı altıma aldım. Dizim Adrian'ın pantolonuna baskı yapıyor ve ondan gelen sıcaklığı hissedecek kadar yakınım. Şehvetli, ışıltılı sıcaklık daha da yakınlaşmak istememe neden oluyor.

Ama ben bilmiyorum. Adrian'da bir sertlik var, sanki kendini dikkatlice sabit tutuyor ve ben onun alanına girmek istemiyorum. Henüz.

Bir göl canavarına aşığım, bir Nix'e. Adrian'a aşığım, diğer canavarların muhasebecisi ve hevesli bir sinek balıkçısı.

Parmaklarımı kalçasında gezdiriyorum ve
onunkinin içinden. Adrian bu hareket karşısında şaşırmış görünüyor ve eli benimkini sıkıyor. İnanılmaz bir şekilde, bu dokunuş beni
Kalçalarımı birbirine bastırarak.

Adrian nefes alıyor ve boğazından tatmin olmuş bir ses çıkıyor. Bana gösterdiği gülümseme aç, ama aramızda tutuşan uyarılmayı azaltıyor gibi görünüyor.

"Konuşmamız gereken bazı şeyler var" diyor.

"Oh?" Dudaklarımı ısırıyorum, her şeyin ben istemeden biteceğinden endişeleniyorum. Eğer bu rahatlığın bitmesini istersem.

Adrian yutkunuyor. "Ateşim için kalmanı istiyorum."

Nefesim kesiliyor ve Adrian parmağını dudaklarıma koyarak kesinlikle bir anlaşma olacak olan şeyi durduruyor. "O zaman
Teninin benim tenime değmesi bana bir şeyler yapıyor. Beni cesur hissettiren bir şey. Önümdeki parmağı yalamak istememe neden olan bir şey, ama ben uslu duruyorum.

Daha hiçbir şey yapmadık ama şimdiden damarlarımda istek ve ihtiyaç kokteyli dolaşıyor.

"Yapmak zorunda değilsin elbette ama bence bu ilişkiyi yürütmek için gerçek bir şansımız var. İşte
Yine de önceden konuşmamız gereken bazı şeyler var." Adrian elini çeker.

"Ateşin bulaşıcı mı?" Düşünmeden sordum.

Adrian durur ve dudaklarının kıvrımı baştan çıkarıcıdır. "Hayır, sıcaklığım bulaşıcı değil. Benim varlığımda hissettiğin hiçbir şey değişmez."

Ve onun için ne kadar ateşli olduğumu biliyor.
Güzel.

"O zaman ne hakkında konuşmak istiyordun?" diye sordum.

Adrian yüzünü buruşturuyor ve elini siyah saçlarında gezdiriyor. "Çocuklarla ilgili bir şey."

"Çocuk istiyorum," dedim ona.

"İstiyor musun?" Burun
delikleri alevlendi.

"Evet, bir gün," diyorum. "Onları istemiyor musun?"

Başını sallıyor. "Karışık bir durum."

Koltuğumda kıpırdanıyorum. "Eğer istemiyorsan bu benim için bir anlaşma bozucu değil."

Adrian'ın gülümsemesi yavaş ve rahatsızlık dolu. "Her zaman çocuk istemişimdir ama bunun mümkün olup olmayacağını bilmiyorum."

Kaşlarımı çatıyorum ama Adrian ben daha soramadan tekrar konuşmaya başlıyor.

"Bu normalde ilk buluşmada konuştuğum bir şey değil

ve seni hiç korkutmak istemiyorum, ama koşullar nedeniyle... her neyse, bu sıcaklık benim sonum olabilir. Bu yüzden

Çocuk sahibi olmayı çok isterdim ama bu biraz karışık. Benim türüm hayatımız boyunca sadece beş ila yedi yıl doğurgan olabiliyor."

"Oh." Lanet olsun. Söylediğim tek yalan, bu adamın doğurganlık şansını tehlikeye atıyor.

Adrian cevap vermek için acele eder. "Lütfen kendini mecbur falan hissetme. Çöpçatana aciliyetle ilgili bir şey söylemedim çünkü çok uzun süre bekleyen bendim. Bu daha önce de yaşadığım ve rahat olduğum bir şey. kararı Kader'e bırakıyorum."

Kaderler. Çünkü eğer büyü ve göl canavarları varsa, neden olmasınlar ki?

"Ve spermini koruyamıyor musun?" diye soruyorum.

Adrian göz kırpıyor. "Tam olarak değil."

Düşünceli bir şekilde kaşlarımı çatıyorum.

"Şu anda çocuk sahibi olabileceğimi sanmıyorum" diyorum. En azından fiziksel olarak. Doğum kontrol hapı kullanıyorum ve
En az bir ay süreceğinden eminim - bunu düşünüyor muyum? Eğer mümkün olsaydı, doğum kontrol hapı kullanmıyor olsaydım, bunu düşünür müydüm?

Olabilirim.

Bir nefes için zihinsel olarak uçtum.

Adrian'ın omuzları biraz düşüyor ama şaşırtıcı bir şekilde biraz rahatlamış görünüyor. Ve bu benim içsel ifşaatımdan sonra enayi bir yumruk değil mi?

"Özür dilerim," diyorum. "Bu, ateşin için kalmamı istemediğin anlamına mı geliyor?"

Belki de benden düşündüğüm kadar hoşlanmıyor, ama Adrian başını sallıyor.

"Kalmanı istiyorum! Sanırım benimle çiftleşmeyi kabul etseydin, kendini kötü hissettiğin için bunu yapacağını düşündüm."

Göz kırpıyorum. "Çok fazla özür dileyen bir sonraki kadın kadar uzlaşmacıyım, ama bir sonraki kadın olmayı kabul edeceğimi sanmıyorum.
sırf senin için üzüldüğümden hamile kaldım."

Aramızdaki gerilim kırıldı.

Adrian'ın kahkahası gürültülüdür ve cevap verirken

gözlerini siler. "Sanırım bu aptalca bir endişeydi."

"Özür dilerim," diyorum, ses tonum üzgün.

Adrian omuz silkiyor. "Dediğim gibi, bunu Kader'e bırakmak konusunda rahatım."

Kaderler... eğer varlarsa, buraya tesadüfen gelmedim. Yalanım, kayboluşum, Adrian'ın beni bulması... Belki de burada olmam gerekiyordu. Siktir et, Adrian'dan gerçekten hoşlanıyorum. Eğer mümkün olsaydı, beni hamile bırakmasına izin vermeyi ciddi ciddi düşünürdüm.

Atışımı yapacağım.

Ve bu zihinsel moral konuşmasıyla eğilip onu öptüm.

Başta hiçbir şey olmuyor. Dudaklarım onunkilerle buluşuyor ve sadece yumuşak, sıcak tenine bastırıyorlar.

Adrian homurdanıyor ve sanki patlıyor. Kucağına oturmak için çekildiğimde ağzından çıkan çığlığım kesiliyor. Onun
Perdeli parmakları saçlarımı kavrıyor, başımı geriye çekiyor. Ağzı benimkini yutuyor ve nefesim kesiliyor. Dili duyusal olarak istila ediyor. Tadı aynı anda hem taze hem de boğucu.

Değişmeyen bir ısı çağlayanı üzerimden akarken eriyorum.

Adrian'ın diğer eli kıçımı kavrıyor ve beni ereksiyonunun sertliğine doğru çekiyor. Ağzının içine doğru inliyorum. Nasıl
Şimdiden bu kadar muhtaç mı oldum? Sanki tek yapması gereken parmağını kıvırmakmış ve ben de ona tırmanmaya hazırmışım gibi.

Adrian'ı gıcırdatıyorum ve o yine hırlıyor.

"Siktir, Amy, aynen böyle. Bunun için şimdiden çok ıslaksın, değil mi?" Boynumu yalayıp ısırıyor ve ben inliyorum.

"Bütün gece bunu yapmak istiyordum," diyor sersemlemiş şehvetimle.

Gülüyorum. "Böyle mi?" Alay ediyorum.

Adrian kalçalarını bana doğru yuvarlıyor. "Bazı
değişiklikler var.
Tek kişilik kıyafet yok."

Eli gömleğimin altına kayıyor ve dişlerini dudağımın üzerinde gezdiriyor.

Telefonun çaldığını neredeyse

duymuyorum. Ama duyduğumda, tüm vücudum donuyor.
Randevusu.

8

ADRIAN

Birdenbire hareketsiz kalan Amy'den kendimi çekince İNLEDİM. Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet." Nefes nefese cevap veriyor ve telefon çalmaya devam ediyor.

Onu üstümden çekiyorum ve dudağını ısırıyor. "Bunu almak zorunda mısın?"

"Komşularımdan biri olabilir." Yüzümü buruşturdum. Arkadaşımla kucaklaşmayı bırakmak istemedim. "Acil bir durum olmadıkça kimse aramaz."

Amy başını sallar. Şimdiye kadar olduğundan çok daha sakin.

Sehpadan cep telefonumu aldım ve aramaya cevap vermek için ön kapıdan çıktım. Komşularımın hepsi ketumdur. Amy herkesle tanıştığında, detayları ondan saklamak o kadar da zor olmayacak.

Rose Love'ın telefon numarası ekranda belirdiğinde şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. Çöpçatan neden arıyor? Belki de sadece kontrol ediyordur. Aramayı bağlamak için dokunuyorum.

"Çok özür dilerim," diye ağzından kaçırdı Rose. "Ama gönderdiğim cadı eski bir işle uğraşıyormuş ve randevunuza gelemeyecek."

Şaşkınlık kaşlarımı çatıyor. "Cadı-"

Rose araya girer. "Evet, Belinda'nın şu anda elimdeki seçenekler arasında en uygunu olacağını düşündüm ama birkaç telefon daha edebilirim."

Rose'un gönderdiği cadı Belinda, Amy

değil. Amy kim?

Arkadaşım, hayır!

Bir yabancı. Kendi alanıma getirdiğim bir yabancı.

Şok beni uyuşturuyor.

"Adrian?" Rose sorar.

Bana başka bir eş bulmasını istiyor muyum? İlkel yanım zihinsel olarak inkâr ediyor. Biriyle yatıştırılmayacak

Şimdi farklı bir insan.

Yutkunuyorum.

"Ateşim başka birinin zamanında gelemeyeceği kadar hızlı yükseliyor. Denediğiniz için teşekkür ederim" diyorum.

Acı göğsüme yayılıyor. Sahip olduğum kadını istiyorum. akşamın tadını çıkarıyordum ama beklediğim kişi değildi ve hayal kırıklığı içimi kemiriyordu

Kanlı.

"Çok üzgünüm Adrian," diyor Rose.

Nefes alıyorum. "Bunun için endişelenme. Daha önce karşılaşmadığım bir şey değil."

Ki bu doğru. Daha önce de kendi başıma ısınmıştım. Yabancı bir kadını inime davet etmek ve kendimi onun eşim olduğuna inandırmak yeni bir şey.

Vedalaşıyoruz ve görüşmeyi sonlandırıyoruz. Sonbahar gecesinin havasını ve cırcır böceklerinin sesini içime çekiyorum. Acım dipsiz. Benim ve komşularımın aldığı tüm önlemler

güvenliğimiz için alınmış bir önlemdi ve ben ruhumun ilkel kısmının bir yabancıyı içeri almasına izin vererek bunu mahvettim.

Kaybın sivri ucu, içimde kaynayan acıyı ve utancı vurguluyor, tenime zehirli karıncalanmalar gönderiyor. Kendimi bulduğumu sanmıştım. Son birkaç yıldır iyice derinleşen yalnızlık boşluğu Amy tarafından şekillendirilmiş gibi görünüyordu.

Ama bu sadece ateşimin inanmamı istediği şeydi.

Biyolojim bana yalan söyledi, tıpkı onun yaptığı gibi.

"A-Adrian?" Amy ön kapıdan dışarı bakıyor. Alt dudağı titriyor ve kabin ışığının sıcak parıltısıyla ışıl ışıl görünüyor. Acı verici bir aciliyetle, ihtiyaçla çarpıldım.
Aldatmacayı bilsem bile, onu istiyorum.

Acı soğuk bir şeye dönüşür. Kim bu kadın?

Amy uzandı ve af diler gibi parmağıyla elimin arkasını okşadı. Sanki telefon görüşmemin ne hakkında olduğunu biliyormuş gibi.

"Açıklayabilirim," diyor.

Yumuşak bir dokunuş, açlığın şiddetli bir kıvrımını uyandırıyor. Bileğini yakalayıp onu ileri doğru çekiyorum, tamamen içgüdülerimle hareket ediyorum.

Amy beni istiyor. Neden ya da kim olduğunu bilmiyorum ama içimdeki temel parçaların umurunda değil.

Ağzımı onunkine acımasız bir öpücükle çarpıyorum ve o hiçbir şeyi kaçırmıyor. Vücudunun benimkinin üzerine düşme şekli damarlarımda zafer kükremesine neden oluyor. Onu yatağa doğru bastırıyorum.
Kabin dışından gelen her öfkeli öpücük, sanki o da benim kadar çaresizmiş gibi karşılık buluyor.

Öpücüğümü kesiyorum ve Amy nefes nefese kalıyor, ağzı sanki kendini açıklayacakmış gibi açılıyor.

Dinleme modunda değilim. Dişlerimi boğazında gezdiriyorum ve dilimde enfes bir tat bırakıyor. Duyularım bu yabancının ne olduğuna dair gecikmiş gerçeği iletiyor.
İnsan.

Benimle tanıştıktan sonra benimle çıkmak isteyen bir insan. Bir yaratığı becermek istediğine karar veren bir insan.
alışkın olduğu şeylere hiç benzemiyor.

Amy inliyor ve ben de ereksiyonumu onun ıslak ve arzulu olduğunu bildiğim yere sürtüyorum. Hareketlerim bana mantıklı gelmiyor. Sanki onu cezalandırmak ya da yiyip bitirmek istiyorum. Beni asla terk edemesin diye ona sahip çıkıyorum.

Dilimi nabzının üzerinde gezdirdiğimde "Fuuuck," diye fısıldıyor. Parmakları omuzlarımı pençeliyor.

"Benim." Kelime bir hırıltı olarak çıkıyor.

Amy gıcırdıyor ve başını sallıyor. "Evet!"

Onun ellerimin altındaki duyarlılığı öfke ve tahrik ateşimi daha da körüklüyor.

Eğer canavarı istiyorsa, alacağı şey canavardır. "Bütün yumurtalarımı alacaksın, değil mi?" Dişlerimi gösteriyorum.

Amy'nin gözleri büyür. "BÜTÜN NEYINI?"

Yüzünün rengini kaybetmesinden zevk almak mazoşistçe. Onu ne kadar dehşete düşürdüğüm tatmin edici ve aynı zamanda benim tarafımdan ne kadar dehşete düşürüldüğü acı verici.

Kendimi onu serbest bırakmaya zorluyorum ve Amy kabinin dış yüzeyine doğru soluk soluğa kalıyor.

Ormanda bulduğum bu insan kadın benimle uyumlu görünebilir ve içimde onu çok isteyen parçalar var, ama bilinmeyen bir nedenden dolayı burada,
ve kararlarımı sikimin vermesine izin veremem.

Gitme vakti geldi.

9

AMY

ADRIAN BİR ADIM UZAKLAŞIR, çenesindeki bir kas kendini ne kadar sert tuttuğunu göstererek seğirir.

O biliyor. Biliyor ve kendine engel olamamış gibi beni öptü.

"Çok özür dilerim," diyorum. Bu gecikmiş bir özür. Kelimeleri daha önce söyleyebilirdim ama dili ağzımdayken bunu yapmak zor olurdu.

"Bu gece bana söylenen popüler bir şey gibi görünüyor." Adrian başını sallar. "Gitme vaktin geldi."

Berbat. Midemi ve ciğerlerimi oyan içi boş hiçlik bu.

Ayrıca, yumurta?! Bu detayı zihnimden uzaklaştırıyorum.

"Sen burada kal, ben ayakkabılarını ve paltonu getireyim," diyor ve içeri giriyor. Sanki onun yokluğu Sonsuzluk. Güvertede duruyorum, çoraplı ayak parmaklarım kıvrılıyor
Zihnim, Adrian'ın beni evinde istemediği ayrıntısıyla satın alma bulmaya çalışırken, ahşaba karşı
Paltomu ve ayakkabılarımı giymek için gereken kısa süreyi.

Geri döndü. Paltomu ve kar botlarımı bana doğru iterken hareketleri keskin. Kolunun altında büyük bir el feneri.

"Öylece gitmeme izin mi vereceksin?" diye sordum.

Adrian sıkıntıyla başını sallar. "Seni ormandan çıkarıyorum, böylece bir daha kaybolmazsın."

Bunun nezaketine karşı yutkunuyorum ve beceriksizce botlarıma adım atmadan önce ceketimi çekiştiriyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

Adrian'ın kaşları çatıldı. "Ne yapacağımı sanıyordun? Seni öldüreceğimi mi?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum."

Adrian kızgın görünüyor. "Tanıştığın ilk paranormal varlık ben miyim?"

Gözlerimi açtım. "Şey, evet."

Kulağa kızgın gelen tıslamasıyla sıçrıyorum. Nefes alıyor ve kendini sakinleştirmek istercesine burun deliklerinden nefes vermeden önce nefesini tutuyor. İşe yarıyor olmalı.

"Bana zarar vermek isteseydin, koğuşları bu kadar geçmene izin vermezlerdi," diyor kendi kendine akıl yürütür gibi.

"Sana zarar vermek istemedim," diyorum.

Adrian'ın bakışı zehir gibi. "Ben ve büyü hakkında gevezelik etmeye devam edersen, bu bana zarar verir."

"Bunu asla yapmam," diye yemin ediyorum. "Güven bana." Üst dudağı kıvrılıyor. "Sana güvenmiyorum."

Bunun üzerine göğsüm ağrıdı. "Yalan söylediğim için özür dilerim." "Üzgün olman önemli değil."

"Randevunuzun yerini aldığım için özür dilerim. Umarım-"

Benim sesi çatlıyor. "Umarım cadı ile aranızdaki her şeyi mahvetmemişimdir." Umarım seni incitmemişimdir. Umarım
Bu mükemmel cadı ile çocuk sahibi olma fırsatınızı çalın.

Adrian alay ediyor. "O güzel kafanı yorma... Zaten gelmeyecek. Gitmeni istiyorum."

Şaşkınlıkla göz kırpıyorum. Cadı gelmiyor mu? "Peki ya ateşin?"

"Bu seni ilgilendirmez. Gel hadi." Adrian el fenerini yaktı ve ağaçların arasına doğru yürüdü.

Onun ve yeri aydınlatan ışığın parıltısının peşinden koşuyorum.

Gözlerimden süzülen yaşlar teker teker yanaklarımdan aşağı süzülüyor.

Adrian'ın el fenerine ihtiyacı yok. Onu benim için getirdi.

~

Adrian'ın arkasından ormana doğru ilerliyorum. Onunla birlikte Gece sesleri kalp atışlarımı hızlandırmıyor ve beynim etrafımızı saran yaratıklar ve ürkütücü sürüngenler hakkında yararsız bir şekilde spiral yapmıyor.

Bunların hiçbiri beni rahatsız etmiyor çünkü sefalet içinde boğuluyorum.

Aramızda sessizlikle yürüyoruz. Ben onu takip ederken zaman uzuyor. Sonsuza kadar yürüyecekmişiz gibi geliyor ve kendimi konuşmaktan alıkoyamayana kadar dudağımı ısırıyorum.

"Adrian-"

Cevap olarak başını çevirmiyor, sadece yürümeye devam ediyor.

Yutkunuyorum ve tekrar deniyorum.

"Ben asla yalan söylemem." Şimdi alay ediyor, ki bu adil.

"Grubum olmadan geri çevrildim ve dehşete düştüm, ama sen ortaya çıkıp beni sevgilin sandığında... bunun doğru olmasını istedim."

Adrian yürümeyi bırakır ama arkasını dönmez. "Neden?" diye sorar.

"Şey..." Sözümü kesiyorum, yüzüm kızarıyor. "Merak ettim de... ne olduğun hakkında. Bir göl canavarı arıyorduk..."

Boğazımı temizliyorum.

Adrian bana doğru döndü. El feneri yüzündeki alaycı ifadeyi aydınlatıyor.

"Bir canavarı becermek istedin," diyor, sesi düz.

Yalanımı keşfettiğinden beri içinde biriken utanç ve sefalet artıyor.

"Evet." Acı kelimeyi nefessiz bırakıyor. "Böyle başladı, ama sonra yemek yedik ve seni tanıdım

ve..." Boğazım duygularla doldu. "Senden gerçekten hoşlanıyorum." "Benden gerçekten hoşlanıyor musun?"

Adrian'ın çenesi gerildi.

"Bunun nereye varacağını görmek istedim. Kaderlerden bahsettiniz ve ben de-"

Adrian'ın öfkeli kahkahası sözümü kesiyor. "Ne düşündün? Vücudum o kadar aç ki bir insanın ırzına geçebilirim. Sana gerçekten unutamayacağın bir gece yaşatmak için mi? Böylece beni ormanımda bırakıp kaçabilecek miydin?"

Bunun üzerine geri çekildim.

"Hayır, çok uyumlu göründüğümüzü düşündüm ve belki de..." Olması gereken. Sesim gittikçe kısılıyor, ta ki içimdeki hassas düşünceyi dile getiremeyene kadar. Adrian'ın öfkesi karşısında.

"Seni eşim olarak istedim!" diye bağırıyor ve sözleri ruhumda yankılanıyor.

Seni eşim olarak istedim.

"Amy! İşte buradasın!" Rob'un sinirli sesi bir yük treni hassasiyetiyle anı kesiyor.

10

ADRIAN

Yaklaşan insanların ışıkları beni kör ediyor ve şok ayaklarımı yere köklüyor.

Herkes donuyor.

Pervasız. Korku kanımı boğuyor ve kalbimin her gümbürtüsü sonuncusuymuş gibi geliyor. Amy'nin sözlerine ve yaklaşan kaybıma o kadar kapılmıştım ki koğuştan çıktığımızı fark etmedim.

Yaklaştıklarını hissetmedim ve şimdi beş yabancı bize bakarken kolay hedef oldum.

Amy'nin kahkahası sessizliği bozuyor, tiz ve içi boş.

"Yanlış alarm millet," diyor ellerini sallayarak. "Bu benim erkek arkadaşım. Göl canavarını aradığımızı biliyordu ve beni korkutabileceğini düşündü. Cosplay."

"Cosplay mi?" diye soruyor birisi. Amy agresif bir şekilde başını sallar.

"Evet, bilirsin işte, bir kostüm. Bu yıl The Shape of Water kostüm yarışmasını gerçekten kazanacak, sence de öyle değil mi?" Amy'nin sesi yüksekti ve her ne kadar Onu uzun süredir tanıyorum, yalan söylediğini söyleyebilirim. Bu konuda oldukça berbat.

Ama insanlar beni avları olarak tuzağa düşürmek için öne çıkmak yerine, herkes rahat bir nefes alıyor.

"Kafasındaki tek yüzgeç filmdekiyle uyuşmuyor," diye fısıldıyor arkadaki bir adam, inanmayarak değil ama hoşnutsuzca. "Amfibi adamın kafasında iki tane var."

Hayranı olmalı.

Bir kadın aynı kısık sesle, gözlerini devirerek, "Özel dedi," diye karşılık veriyor.

Grubun görünürdeki lideri başını sallar, garip bir şekilde gülerek. "Kahretsin dostum, bu kostüm beni gerçekten etkiledi."

Boğazımı temizliyorum ve kendimi konuşmaya zorluyorum. "Evet, bunu yapmak uzun zamanımı aldı."

Bu sözler kulağa yetersiz ve tamamen inandırıcılıktan uzak geliyor, ama lider sanki oradaki gerginliği gevşetmek istercesine omuzlarını yuvarlıyor ve Amy'ye kaşlarını çatıyor.

"Buraya bilim için geldik, oyalanmak için değil." Liderin yanımdaki kadına alaycı bir tavırla bakması tüylerimi diken diken ediyor. Eğer onun erkek arkadaşı olsaydım ve onu pusuya düşürseydim, hiç de suçlanmayacaktı. Bu insandan hoşlanmadığıma karar verdim.

Amy adamın alayları altında daha da solgun görünüyor ve ben onun etrafında kıvrılmak istiyorum. Bir şeyler yap suçlunun boğazını kesmek gibi akılsızca bir şey. Bir dakika önce ona çok da farklı davranmamış olmama aldırmayın.

Hırıltı göğsümde alçaktan başlıyor ama ses yükselmeden kesiyorum.

"Hepiniz burada ne yapıyorsunuz?" Sert ses herkesi yerinden sıçrattı.

Komşum Seamus, büyülenmiş halini gösteren bir lamba taşıyarak ortaya çıkıyor. İnsan gibi göründüğünde bile korkutucu. Uzun ve geniş bir şekilde çok az insan şekillenir.

Lider göğsünü kabartıyor. "Buralar kamu arazisi. Burada olmaktan memnunuz."

"Evet, halka açıklar ama ormanın bu kısmı tehlikeli. Özellikle de yılanlar kızışmaya başlamışken." Seamus iki kaşını da kaldırıyor.

Eğer şu anda kalbim gümbür gümbür atmıyor olsaydı. Bir grup insanın yılanlardan bahsedilince kıvranması komikti. Bir tür göl canavarı aramaya gelmişlerdi ama yılanlar çok korkutucuydu.

Seamus başını sallıyor. "Sanki her hafta bu bölgeden kayıp yürüyüşçüleri çıkarıyormuşum gibi."

"Ah, teşekkürler, sanırım geri döndük," diye kabul ediyor grup lideri ve ayrılmak için dönüyor. "Amy? Sen ve erkek arkadaşın geliyor musunuz?" diye soruyor, sanki yanımdaki kadın bir sorunmuş gibi.

"Çok etkileyici bir kostüm," diyor Seamus bana, ağzı bir sırıtışa dönüşerek. "Size bununla ilgili birkaç soru sormamın sakıncası var mı? Daha sonra ikinizi dışarı çıkaracağım."

Grubun geri kalanına el sallıyor. İnsanlar birbirlerine bakıp omuz silkerek uzaklaşıyor.

Rahatlamış bir şekilde iç çektim.

"Ucuz atlattık," diyor Seamus, hareketsiz duran Amy'yi işaret ederek. "Demek randevun bu?"

Ne söyleyeceğimi bilemediğim için ağzımı açıyorum ama Amy benden önce davranıyor.

"Hayır, randevusunu mahvettim sayılır. Araya girdiğin için teşekkürler."

Seamus'un insan görünümlü yüzündeki dudaklar kıvrılıyor. "Çarpmak mı? Doğru zamanda doğru yerde olmak pek de kaza gibi görünmüyor."

Amy ağzını açıyor ve kapatıyor, görünüşe göre buna ne diyeceğini bilemiyor.

Bizi takip ettiğini ve tartışmamızı duyduğunu bildiğim için göz kırpıyorum. Paranoyak bir yaratık.

Benim için nöbet mi tutuyordu? Isı beynini suçlayabilirim, Ama bir grup insanın Seamus'un etrafımızdaki ağaçlarla kurduğu ilişkiyi gizlice izlemiş olabileceğini pek sanmıyorum. Belki başka bir şey izliyordur. Belki Amy'nin ne yapacağını görmek istemiştir.

Ve beni kurtardı. Ölüm kalım meselesi değildi ama risk yüksekti.

"Benim gitmem gerek." Başparmağını insanların gittiği yöne doğru salladı.

Yapmalı mı?

Seamus'un ağır eli sırtımı sıvazlıyor ve ormana geri dönmeden önce bana bir bakış atıyor. Onu onaylıyor. Gizemli komşum benimle çıkmak için yalan söyleyen insanı onaylıyor.

Arkadaşımı onaylıyor.

Dur, ona eşim dediğim için kendimi zihinsel olarak azarlıyorum.

Ama... durmalı mıyım?

İçimde dönüp duran öfke ve incinmişliğin büyük bir kısmı olası bir ifşa karşısında yatıştı. Amy'nin cesareti test edildi ve o beni korudu. Kötü de olsa benim için yalan söyledi.

Eğer Kaderler hakkında bir gerçek kırıntısı varsa, onun hayatımdan çıkıp gitmesine izin verebilir miyim?

"Amy, bekle."

Durdu, yüzü sanki onu tekrar azarlamamı bekliyormuş gibi kırılganlıkla doluydu. Bilmiyorum bu Aramızdaki şeyin gerçekten bir geleceği var, ama ilkel dürtülerim ve mantıklı zihnim denemek istiyor.

Onu affetmek istiyorum.

"Ateşim için kalmak ister misin?" Ben sorarım.

11

AMY

Sorusu beni şaşırttı.

"Kalmamı mı istiyorsun?" Sanki az önce bu sözleri söylememiş gibi soruyorum. İnançsızlığım yüzünden halüsinasyon gördüğümden eminim. Gerçekten bir kuyuya mı düştüm? Oz Büyücüsü'ndeki Dorothy miyim?

Bu düşünceyi bertaraf etmek için başımı sallıyorum ve Adrian'ın dikkatle baktığı soğukkanlı yüzü düşüyor.

"Hayır demiyorum," demek için
acele ediyorum. "Demiyor musun?"
diye soruyor.

"Bana çok kızgındın." Beni eşin sandığını söylemiştin. Bu konuyu açmayacağım. Bunu geçmiş zamanda ifade etmişti ve aramızdaki barış çok kırılgan.

"İhanete uğramış gibi hissettim," diyor Adrian, boğazı düğümlenerek. "Ve şimdi, sadece gitmeni istemiyorum."

Onu incittim ama o artık aramızdaki ilişkiyi bitirmek istemiyor. Bu bir çiftleşme ilanı ya da onun türünün bunun için yaptığı bir şey olmayabilir, ama bu da bir şeydir.

"Temiz bir sayfa mı? Baştan başlayabilir miyiz?" diye sordum. "Yalanımın kötü olduğunu biliyorum-"

"Yeniden başlamak istiyorum," diyor.

Tokalaşmak için elimi ona doğru uzattım. "Benim adım Amy Davis. İnsanım ve sizin ormanda kayboldum."

Elime sanki onu ısıracakmış gibi bakıyor.
avucunu benimkine doğru kaydırıyor. Tenimizin temasıyla yumuşak iç çekişi bedenimi ısıtıyor.

"Adrian. Ben sizin yerel göl canavarı ve nix'inizim. İnime geri dönmek ister misin?"

Gülümsemem yüzüme yayılıyor. "Evet. Ateşinle ilgili olarak-"

"Henüz evet deme," diyor Adrian. Eli sıkılaşıyor benimkinin etrafında dolanıyor ve yüzü rahatsızlığını gösteriyor. "Vahşi doğadayız ve adrenalinim bu kadar yüksekken, ormanın zemininde nefis kokunla seni baştan çıkarmamak için kendimi zor tutuyorum."

Ağzım kapandı. Orman zemini bu tür faaliyetler için çok rahatsız görünüyor.

"İninizi görmeyi çok isterim," diyorum onun yerine.

Adrian'ın yüzünde umutlu bir gülümseme beliriyor ve beni çekerek ormana doğru onu takip etmemi sağlıyor.

Dönüş yolunda zaman geçiriyoruz.
uyarılma yanmasından bahsetmeyen bir konuşma
ikimizin arasında. Dışarı çıkmamızdan sonra öyle bir değişim oldu ki sanki şoktayım. Görünüşe göre şokta olmak, yumruklarla yuvarlanmayı kolaylaştırıyor.

Her adım Adrian'ı bana daha da yaklaştırıyor ve arada bir boğazıma yakın bir yerden nefes alıyor. Tepki vermemeye çalışıyorum çünkü kabukların yanmasını ya da çam iğnelerinin
rahatsız edici yerler.

Burnunun ucu boynuma değdiğinde dudaklarımdan küçük, çaresiz bir ses dökülüyor ve nezaket görüntüsü bozuluyor. Yürümeyi bırakıyoruz ve Adrian arkamdan geliyor. Yüzünü boynumun kıvrımına bastırıyor. Kulağıma değen nefesini hissettiğimde tüm vücudum geriliyor.

El fenerini tutmayan kolu bana sarılıyor. Karnımdaki elinin okşayışını montumun üzerinden zar zor hissedebiliyorum. Sırtımı önüne doğru çektiğinde nefesim daralıyor. Sertliği kıçıma baskı yapıyor.

"Adrian," diye nefes alıyorum.

Boynumun üzerinden gelen hırıltı nefesimi kesiyor. "Siktir, Amy."

"Kulübe-" diye başlıyorum ama Adrian öyle bir ses çıkarıyor ki kelimeler dilimde can çekişiyor ve bacaklarımın arasında sıcaklık yükseliyor.

Başını boynumdan çekip el fenerini elime tutuşturuyor. "Kulübeye ulaşamayacağım."

Öksürerek gülüyorum. "Kulağa korkunç geliyor."

Boğazından acı dolu bir ses geliyor ve kahkahalarım kuruyor.

"Normalde sıcağı tahmin etmek için daha fazla zamanım olurdu ama seninleyken sana ihtiyacım var Amy."

Yutkunuyorum.

"Kaçman gerek," diyor. "Kulübeye yaklaştık. I size bir avantaj sağlayabilirim ve umarım size yetiştiğimde içeride oluruz."

"Ya başaramazsam?"

Adrian cevap vermiyor ve kalbim göğsümde çarpıyor. Zihnimde korku hakim, ama heyecan da öyle. Beni kovalayacak. Bu kesinlikle gelmiş geçmiş en iyi randevu.

"Beni önce yakalarsan, istediğin yere götürebilirsin," diye mırıldanıyorum, aniden kabuk yanığını umursamıyorum. Zehirli sarmaşıklarla ilgili endişelerim bile azgınlığımın önüne geçemiyor.

Adrian'ın vücudu gergin. Orman sessizliğe gömülür. "Koş."

Ve biliyorum.

Ben ilerlerken el fenerinin ışığı sıçrıyor. Etrafımdaki ağaçlar ve karanlık bulanıklaşıyor.

yanımdan geçti ve ben uzaktaki ışığa odaklandım. Kulübeye.

Siktir, siktir, siktir, kar botlarımla takılmamaya çalışırken zihinsel olarak zikrediyorum. Mucizevi bir şekilde bileğimi burkmuyorum. A
Arkamdaki kaza bana verdiği sürenin bittiğini söylüyor. Korku ve sevincin yarattığı telaş düşünmeyi zorlaştırıyor.

Son çalıyı da geçip kulübenin içine giriyorum. Sıcak bir bedenin benimkine çarpmasıyla kısa kesilen bir zafer çığlığıyla temizleniyor.

Adrian'ın tutuşunu fark ettiğim anda çığlığımı durduruyorum.

Bu beni güvertenin basamaklarına kadar taşıyor ama daha uzağa değil. El feneri şangırdayarak uzaklaşıyor ve ellerim ve dizlerim tahtaya çarpıyor. Kıyafetlerim çekiliyor. Havada bir yırtılma sesi duyuluyor ve çürük paltom yok oluyor.

Pantolonum ve iç çamaşırım ayak bileklerime kadar çekiliyor ve soğuk hava bacaklarımın arasındaki ıslaklığa çarptığında nefesim kesiliyor.

İki eli kalçalarımı kavrıyor ve ıslak bir sıcaklık amımı sardığında bağırıyorum. Adrian'ın iniltisi derin ve dili kayarken alt karnım bir sıcaklıkla doluyor.
Bana karşı.

"Siktir," diye nefes alıyorum. Dili uzun ve ıslaklığımın boşa gitmesine dayanamıyormuş gibi üzerimi yalıyor. Bu Dilim içime kayıyor ve dizlerimin bağı çözülüyor.

O uzaklaştığında saçmalıyorum.

"Tüm tanrılar ve kaderler adına, seni saatlerce yalamak istiyorum ama sana ihtiyacım var," diyor.

"Evet" diyorum, sanki şimdiye kadarki rızam yeterince yüksek ya da coşkulu değilmiş gibi. Arkamdan daha fazla yırtılma sesi geliyor ve ben dönüp yatak arkadaşıma bakamadan o içime giriyor.

İnlemelerimiz uyum içinde, benimki çaresiz, Adrian'ınki ise rahatlamış. Etli ve kalın, girip çıktıkça içimde genişliyor gibi görünüyor. Her şey çok ıslak; ne kadar ıslandığımı ve ne kadar kayganlaştırıcıya ihtiyacım olduğunu biliyorum ama bir şekilde çok daha fazlası var. Derinden becerilme ihtiyacıyla neredeyse kasılıyorum.

Kalınlık benden koparıldı ve Adrian tısladı. Dehşet dolu bir ses çıkardım.

"İçine giremem," dedi Adrian pantolonunu indirirken.

"Korunmuyorum." "Doğum kontrol hapı kullanıyorum!"

Adrian inliyor. "Bu işe yaramayacak."

Beynim durdu ve Adrian'la yüzleşmek için döndüm. Güvertenin ahşabı çıplak kıçıma çok soğuk geliyor.

"Olmaz mı? Nasıl-" Onu gördüğümde dilim tutuldu. Elbise pantolonu parçalanmış ve kalın siki verandanın ışığında parlıyor. Bir insan sikinden çok da farklı görünmüyor... üzerindeki çıkıntılar dışında... ve dibine yakın bir yerde bir tür düğüm gibi bir kabarıklık... ve testisler... ve damlayan uç. Tamam, yani siki aslında bir insandan oldukça farklı.

Damlama şekli bacaklarımın arasındaki bol miktarda ıslaklığın gizemini çözüyor.

İçimde bıraktığı bulaşmış kayganlaştırıcı içimi ısıtıyor ve beni muhtaç hale getiriyor.

Yutkunuyorum. Odaklan, Amy. Doğru, yumurta. "Yumurta olayı nasıl işliyor?"

Ben soruyorum.

"Bedenim seni onları almaya hazır hale getirecek."

Boğazımı temizliyorum. Bu beni daha da ıslattı.

Adrian homurdanıyor, kokum buna olan ilgimi gösteriyor.

Ama bu kararı aldıran benim kokum değil. Yumurta aşılanmış. Birbirimizle daha yeni tanıştık. Beni çiftleştirmesine izin vermek için çok erken.

Bunu düşünme. Kendime söylüyorum. Uyarılmam, bu düşünceyle acil bir ihtiyaca dönüşüyor.

Bunu sorumluluk bilinciyle yapabiliriz.

Vücudum hiçbir şeye ihtiyaç duymadan kasılırken nefes nefese kalıyorum.

"Prekumunuz afrodizyak mı?" Sorum kibarca.

Adrian başını sallıyor ve göbeğim ağrımaya başlıyor.

"Yumurta bırakmadan gelebilir misiniz?" diye sordum.

Adrian'a herhangi bir rahatlama sağlayamamak çok zalimce bir şaka olurdu.

"Evet, sadece uyumlu bir rahim olduğunda yumurtaları yerleştirmeye başlıyorum. Geçmişteki partnerlerimin sihirli doğum kontrol yöntemleri vardı."

"Senin sikin aradaki farkı nasıl anlıyor ki?" Adrian acı içinde başını sallıyor ve omuz silkiyor. "Büyü mü?"

Başımı sallıyorum. "Sihir."

Türünün doğurgan olduğu yıl sayısı kısa olduğundan, süreçle ilgili her şeyi tam olarak bilmemeleri mantıklı.

Düşünmeye çalışıyorum ama Adrian'ın içimdeki kayganlığı zaten belirgin olan uyarılmışlığımı daha da artırıyor.

"Prezervatife ne dersin? Yumurtaları durdurmak için?" diye sordum. Adrian bir ses çıkardı. "Hiç prezervatifim yok."

Zafer çığlıkları atıyorum ve paltomun parçalarını karıştırmaya başlıyorum. "Bende bir tane var!"

Cüzdanımda, ceketimin cebinde sakladığım tek, iyimser bir prezervatif. Pürüzsüz folyo paketi buluyorum ve sanki uygarlığı kurtaracak bir araçmış gibi çıkarıyorum. sevişmeme yardım ediyor.

Adrian'ın gözleri elimdeki folyonun hareketini takip ediyor ve açıkta kalan tenim soğuktan zonkluyor.

Onu işaret ediyorum ve en sert sesimi çıkarıyorum. "İçeride sevişeceğiz."

Bir avcı gibi gözlerimi ondan ayırmıyorum ve yavaşça ayağa kalkmak için hareket ediyorum, ancak pantolonum ayak bileklerimdeyken nasıl yürüyeceğim henüz belli değil.

Bir anda hareket etti ve ben irkildim. Adrian beni omzunun üzerinden kaldırdı ve kulübeye doğru koştu. Sıcak hava
ama çevre mide bulandırıcı bir şekilde bulanıklaşıyor. Adrian durmuyor ve kulübenin üst katına çıkan merdivenleri tırmanıyoruz.

Omzundan fırlatıldığımda, bir yastık denizinin üzerine düşüyorum. Girintili, yastıklı bir zemin olan "yatağa" oturuyorum.

"Ha, su yok mu?" diye sordum.

Adrian'ın kıkırdaması inanılır
gibi değil.

"Karadaki türdaşım. Prezervatif, Amy."

Mahvolmuş pantolonumu tekmeliyorum ve prezervatifi saklayarak giysilerimin geri kalanını aceleyle çıkarıyorum.

"Hiç giydin mi?" Ben soruyorum ve Adrian başını sallıyor.

"Giysilerinizi çıkarın" dedim.

Adrian'ın giysileri tek bir nefeste yok olur ve açıkta kalan vücuduyla göz kamaştırmamak için mücadele etmek gerekir. Benekli
Koyu mavi desen tüm vücudunda devam ediyor, sırtında daha yoğun, ön tarafı daha soluk. Gövdesindeki kaslar
Rahatlamış bir şekilde ayağa kalkıyor ve ben de onun

gerginliğini yalamak istiyorum. "İzin ver," diyorum.

"Ne de olsa sadece bir tane var."

Ayakta duran formuna doğru sürünüyorum ve önünde diz

çöküyorum.

Aletinden hâlâ kayganlaştırıcı benzeri bir sıvı damlıyordu. Onu kavrıyorum
Önemli bir çevresi var; ereksiyon halindeki bir erkeğin sikinden çok daha etli ve sert bir iç çekirdeğe sahip. Çekince elimde uzuyor. Afrodizyak etkisi yaratan prekumunun bir kısmı göğüslerimin derisine sıçrıyor ve karıncalanıyor.

"Oh," diye hayret ediyorum. İzin almak için ona bakıyorum ve o da isteksizce başını sallıyor.

Aleti sert bir dokunaç gibi uzuyor, ucu sivrilerek bir noktaya dönüşüyor.

"Bununla yumurta mı aşılıyorsun?" Elimle işaret ediyorum.

Adrian'ın yutkunması duyulabilir. "Evet, dişinin rahim ağzının etrafına kök salar ve içine girer."

Neredeyse ellerimi savuracaktım ama olduğum yerde kalıyorum. "Kulağa acı verici geliyor."

Adrian başını sallar. "Kayganlaştırıcım onu yumuşatıyor. Ben hiç yapmadım ama bana acı verici olmadığı söylendi."

Şimdi kulağa seksi geliyor. Uzaylı aşklarını suçluyorum.

"Peki prezervatif rahim ağzıma girmesini engelleyecek mi?" Ben soruyorum.

Adrian başını sallar.

"Evet, sadece daha fazla kayganlık üretirim, bu da hamileliğe neden olamaz." Adrian devam etmeden önce tereddüt eder gibi görünüyor.
"Ama sana yumurtalarımı versem bile, onları taşımak için bir iksir alman gerekecek."

O zaman neden...

Adrian'ın yüzü acı içinde. "Hoş karşılanmayan yumurtaları yerleştirmemeyi tercih ederim. Bunu bilmek zor olurdu. yaşayamazlar."

Yutkunuyorum. İçimden bir dizi duygu geçiyor, ama ikimizin de vücudu harekete geçmek isterken durup onları alamıyorum.

Başımı salladım. "Tamam, o zaman seni saralım çünkü içimde olmana ihtiyacım var."

Adrian bunun üzerine inliyor ve ben de prezervatifi dikkatlice takıyorum. Adrian'ın siki ağız sulandıran kalınlığına geri dönerken lateksin gücüne şükrederek dua ediyorum ve
yönetilebilir uzunlukta. Burada kök salmak yok.

Ben korumayı onun üzerinde ve nihayet tabandaki hafif kabarıklığın üzerinde gezdirirken Adrian kendini sabit tutuyor.

Kirpiklerimin arasından yukarı bakıyorum. "Bu tutmalı."

Harekete geçti. Sırtım yastıkların üzerine düşüyor ve onu bedenimde ağırlamak için bacaklarımı açıyorum. Amım onun için ağrıyor.

Adrian üzerime geliyor ve hareketsiz kalıyor. "Seni arkadan almamı mı tercih edersin?"

"Hayır! İzlemek istiyorum!"

Adrian rahatlayarak iç
geçirir.

Başının üstündeki yüzgeci okşayarak, "Henüz belli olmadıysa, senin için yanıp tutuşuyorum Bay Göl Canavarı," diye takılıyorum. Adrian dokunduğumda ürperdiğinde merakım tatmin oldu,
Küçük bir temastan zevk alıyorum.

Diğer elimi göğsünde gezdirme fırsatını değerlendiriyorum. Sıcak teni artık daha sıcak olduğu için kaygan bir dokuya sahip ve parmaklarımın göğsündeki her

bir kıvrımın üzerinde kayması garip bir şekilde erotik. Vücudu ona doğru kayıyor

benimkini kolaylıkla. Kalçalarımı sıkıp kapatmak istesem bile bacaklarımın arasından eve bile kayabilirdi...

Bu yaramaz düşünce nefesimi kesiyor.

"Mücadele edebilir miyim?" diye soruyorum.

Adrian başını eğiyor ama yüzgecini okşadığım yerden fazla uzaklaşmıyor.

Ne kadar utangaçlığım varsa yutuyorum. "Sıkıştırılmak ve alınmak istiyorum. Durmanı istersem dur derim."

Adrian homurdanıyor ve siki bana doğru sarsılıyor. "Benim ölümüm olacaksın, Amy."

Sırıtıyorum.

Vücudu benimkine baskı yapıyor. Onun ağırlığı, mücadele edebilme fikrini komik hale getiriyor ve bacaklarımı kalçalarının etrafında sıkarak inliyorum.

Adrian'ın lateks kaplı sert şaftı kıvrımlarıma sürtünüyor, kayganlığı prezervatiften sızıyor ve tenime bulaşıyor, kayma ve kayma fantezime katkıda bulunuyor.

Dişli gülümsemesi eşit derecede aç ve alaycı. "Eğer bir bayan yatağa bağlanmak istiyorsa, ben kimim ki onu reddedeyim?"

Dudağımı ısırıyorum ve şakacı bir şekilde göğsünü itiyorum. Adrian'ın kalçalarının sallanmasıyla gözlerim neredeyse başımın arkasına yuvarlanıyor. Bir eliyle bileklerimi tutuyor,
başımın üzerine getirdi. Ben kaçmak istercesine kıvranırken, bu hareket meme uçlarımın göğsüne doğru kaymasına neden oluyor.
Vücudumun her bir parçası onun her süzülüşünde ve ezişinde daha canlı ve hassas hissediyordu.

İnliyorum.

Adrian pantolonunu indiriyor, kıvrımlarıma tekrar sürtünüyor, klitorisim ayak parmaklarımı kıvıran keskin bir zevk darbesi veriyor.

"Benim," diye inliyor ve içimde daha önce olduğu gibi aynı ilkel tatmin yükseliyor. Onun.

Kalçalarını bana doğru her itişinde bedenim daha da yükseliyor, ta ki ben onun sıkı tutuşuna karşı çekiştirip kıvranana kadar. Ağzım yalvarmak için açılıyor. "Lütfen-"

Adrian beni bir öpücükle kesiyor ve sonunda ileri doğru bastırmadan önce sikini girişime doğru kaydırıyor.

Vücudum minnetle onun sikinin pelüş, sıcak başını kabul ediyor. Sertliğinin geri kalanı içimde kaybolurken ayak parmaklarımı kıvırıyorum ve inliyorum. Bu esneme çok lezzetli. Ne çok fazla, ne de çok az. Kalınlığının baskısı ve sürükleyiciliği içime girdikçe artıyor.

Tabanındaki şişlik yumuşaktır ve içeri doğru kayar kolayca, çok fazla doldurulmuş olmanın dudak ısırma hissini sağlar.

Vücudu benimkiyle buluştuğunda öpüşmemiz iniltilerimizle kesiliyor. Onun içimdeki baskısı her yerime çarpıyor.

Adrian oflayıp pufluyor ve vücudunu bana doğru yuvarlıyor. "Tanrım," diye fısıldıyorum.

"Çok iyi hissediyorsun," diye pantolonunu indirdi.

Etrafında kenetleniyorum ve soğukkanlılığı sarsılıyor, bir sarsıntıyla içeri sokmadan önce geri çekiliyor.

"Siktir, evet!" Haykırıyorum, vücudum şapırdayan itme gücüne ihtiyaç duyuyor.

Adrian homurdanır ve kızmaya başlar.

Uyarılmamdan ve onun kayganlığından o kadar ıslağım ki, vücudunun benimkine her dönüşü kolay. Böyle bir aleti hiç acımadan saatlerce sürebilirim.

Vücudunun benimkine her çarpışı, mutluluğa doğru daha da yükseliyor. Aletinin üzerindeki çıkıntıların sürüklenmesi, zevkin beni yakalamasına yetecek kadar doku sağlıyor her geçişte. Adrian eğilip elini aramıza bıraktığında inliyorum, başparmağı damarlarımdaki kanın çarpması bir kreşendoya ulaşana kadar klitorisimin etrafında daireler çiziyor.

Başımın üstündeki yastığa tutunuyorum, bileklerim hala ezici bir his üzerime gelirken dizginlendim. Beyaz bir zevk vücuduma yayılıyor ve bedenim onunkini kavrarken Adrian inliyor.

Adrian boşalırken bağırıyor ve siki zonkluyor. Dölleri prezervatiften taşıyor ve kıçımdan aşağı akıyor. Benim

Yüzü bu hisle ısınıyor.

Adrian'ın nefesi kesik kesik geliyor, yüzü
mutlu bir rahatlama gösteriyordu. Kendi orgazmımdan inerken gözlerimin yüzünde gezinmesine izin verdim. O gerçekten çok güzel.

Bir süre sonra kendine gelir gibi oluyor. Bileklerimi bırakıyor ve kayarak çıkarken prezervatifi kavrıyor. Dağınık ve lateks aletinin etrafında kabarıyor, serbest kalmasıyla dolu.

Mırıldanıyorum.

"Boşalmanın beni hamile bırakmaması iyi bir şey," diye takılıyorum, kalçalarımı oynatıyorum ve
tenimin hissi.

Adrian'ın dudakları kuru bir gülümsemeye dönüşüyor, gözleri ıslak amıma ve dağınık kalçalarıma bakıyor. "Evet, bunun kadar yardımcı
Bu mekanizma sizi yumurtalarımla dolmaktan koruyor olsa da, yumurtaları içeride tutma becerisi konusunda eksik görünüyor.
her şey."

Bakışlarını açılmış bacaklarımdan çekmiyor ve aramızdaki havayı cinsel gerilim dolduruyor. Tatmin olmalıydık, değil mi? Bu kadar harika bir seks, birkaç saatlik bir sataşmayla sonuçlanmalıydı ama saniyeler Adrian'ın
Yoğunluk, vücudum tepki veriyor.

Adrian başını sallıyor ve yutkunarak dolu prezervatifi çıkarıyor. Prezervatifin dölle dolu görüntüsü içimde şaşırtıcı bir zevk kıvılcımına neden oluyor.

Adrian tekrar prezervatife bakar.

"İçine sokabilir miyim?" diye sorar.

"Um..." Yanaklarım kızardı. "Senin
dölün mü?"

Adrian utanmış gibi isteksizce başını sallıyor ama bunu vazgeçemeyecek kadar çok istiyor. Merak ve ilgi beni
Dudağımı ısırıyorum.

"Bu içgüdü mü?"

"Evet, vücudunuzun iyileşmesine yardımcı olacak ve sıcağın geri kalanı için size enerji verecek."

Sıcağın geri kalanı.

Başımı sallıyorum ve Adrian lateksin açık ucunu içime sokuyor. Adrian'ın lateksi içimde kaydırmasının lateks halkasını içime sokabildiği kadar sokuyor. Adrian'ın bakışları benimkilerle buluşuyor.

"Benim tarafımdan doldurulmak hoşuna gidiyor, değil mi?" diye soruyor. İnançsız gülümsemesinin altında karanlık, sahiplenici bir bakış var.

"Evet," diye fısıldıyorum.

Kabı boşalttığında gözleri memnuniyetle parlıyor. prezervatif içimde. Sıcaklığın fışkırması beni nefessiz bırakıyor. Vücudum tekrar alınmaya hazırlanırken inliyorum. Uyarılma dayanılmaz seviyelere yükseliyor.

"İhtiyacım var..." Sözümü kesiyorum.

Lanet olsun, artık prezervatif yok.

12

ADRIAN

AMY sorunu benimle aynı anda fark etti. Benim kayganlığım bir afrodizyak ve ben onu bununla doldurdum.

İhtiyaç içinde kıvranıyor.

Onu yetiştir.

Hayır. Onun içinde olmak olağanüstü ama prezervatif olmadan tek seferlik bir şey.

Parmaklarımı içine bastırıyorum, salgımı içine yaymaktan kendimi alamıyorum, başı bir iniltiyle geriye düşene kadar iç kısımlarına masaj yapıyorum.

Hemen geri geliyor ve endişeli görünüyor. "Pençelerin yok mu senin?"

Sırıtıyorum ve diğer elimin parmaklarını oynatıyorum. "Geri çekilebilir. Sadece dokuma yüzünden çok derine inemiyorum."

Bu da bir sorun. Spermim onun penetrasyon istemesine neden olacak, sikimin dibindeki düğüm şişene ve yumurtalarımı ona bırakmam için bizi birbirine kilitleyene kadar beni olabildiğince derinden almak istemesini sağlayacak.

Amy inlerken bu düşünceyi kafamdan silkeliyorum.

Bunu yapmayacağız.

Yüzümü indiriyorum ve dilimi onun küçük tatlı klitorisinin üzerinde gezdiriyorum. Ben tekrar yaparken, okşarken ve emerken eşim nefes nefese kalıyor ve miyavlıyor. Birden fazla parmağımı daha derine bastırmaya çalışıyorum.

G noktası. Vücudundaki gerginlik, bacakları omuzlarımın etrafında sıkışana kadar daha da sıkılaşıyor.

Parmaklarımın yerine ağzımı koyuyorum ve o haykırırken salıverilmesinin acelesini yalıyorum.

Amy'nin nefesi titriyor ve kanıma memnuniyet hakim oluyor.

"Siktir, bu iyiydi. Ağzının hayranıyım," diyor.

"Sadece ağzım mı?" Onu nasıl kıstırdığımı düşünerek alay ettim. O da bunun hayranıydı.

Başını sallıyor, biraz sersemlemiş. "Ve dölün, beni içten içe ısıtıyor. Tadına bakmak istiyorum."

Bunun üzerine vücudum geriliyor ve aptal küçük dostum, sanki ona nefes aldırmaya çalışan muhtaç bir canavar değilmişim gibi yanındaki yastıklara vuruyor.

O benim eşim

değil. Henüz değil.

Ama bu sıcaktan sonra... ikimiz de tüm yetilerimizle düşündüğümüzde... o zaman eş sorusuna geri dönebiliriz.

"Mesafemi korursam daha iyi olur." Elimle işaret ediyorum ağrıyan horoz. Onun tadı ve dilimin üzerindeki ikimizin birleşimi vücudumu şimdiden ihtiyacın sınırına getirdi.
bir kez daha serbest bırakın.

"Oh." Yüzü pembeleşiyor ve ben de üzerine tırmanıp kızarmasına sebep olmamak için dudağımı ısırıyorum.

Sonra dudaklarını yalıyor ve zihnim kısa devre yapıyor. Kendimi onu yanlış duyduğuma ikna ediyorum.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Ağzımı senin üzerinde kullanabilir miyim? Çok güzel kokuyorsun. Tatmak istiyorum."

Bu insan benim sonum olacak.

Amy sırıtarak doğrulup beni tekrar dolgunun üzerine itene kadar başımı salladığımı fark etmiyorum.

Daha önce de oral seks yapmıştım ama hiç kızgınken yapmamıştım. Her zaman biyolojik zorunluluklarla, yumurtalarımın nakledilmesinden büyülü bir şekilde korunan bireylerle ilgiliydi. Ateşi yatıştırmak için vücudumun bir numarası.

Garip bir şekilde, ilkel benliğim bu güzel insanın boğazına çökme fikrini reddetmiyor. Belki de Amy
bana büyü yaptı.

Amy elimi tutuyor ve saçlarının arasına koyuyor. "Biraz çekmen hoşuma gidiyor ve eğer yukarı doğru itip yüzümü sikmek istersen, bu da hoşuma gider."

Bana göz kırpıyor.

Beni ağzına alana kadar sessizliğe gömüldüm. Çıkardığım ses, kulaklarımda çınlayan kalbimin gürültüsü tarafından bastırılıyor.

Amy'nin ağzı çok ateşli. Tereddütlü yalamalar ya da nazlı bakışlar yok.

Sikimin başını aşağı doğru emiyor, dilini üzerinde gezdirerek toplayabildiği kadar prekumu topluyor. O Duyulabilir bir patlama ve bir inilti ile sikimi serbest bırakıyor. Gözleri sanki tadımın tadını çıkarıyormuş gibi mutluluk içinde kapalı.

İnanılmaz bir şekilde sertleşiyorum.

Saçını çekiştirip başını neredeyse aşağıya doğru itiyorum. iradesi olmadan. Bana attığı sırıtış sert bir likör gibi içime işliyor. Güzel dudaklarını aletimin etrafına sarıyor ve beni ağzının ve boğazının sıcak kaymasıyla içine alıyor.

Aldığı her santim beni utanç verici sesler çıkarmaya zorluyor ama umurumda değil.

Amy havaya ihtiyaç duyduğunda ya da aşırı prekumumu yutmak için bileğime dokunuyor. Hepsini yutamıyor ve dudaklarının arasından dökülüyor, erotik bir şekilde şaftımdan aşağı akarak karnımda birikiyor. Parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdiğinde
sıvı ve kayganlığımla kendine dokunmaya başlar inlemem yüksek ve başını daha sert aşağı itiyorum.

Boyumun etrafında inliyor ve titreşimler kontrolümü elimden alıyor. Terbiyesiz bir canavar gibi boşalıyorum.

Omuriliğime yayılan coşku patlamasıyla haykırıyorum.

Amy salgımı içiyor, fazlası taşıyor.

dudaklarının arasından. Nefes nefese sikimi bırakıyor ve boşalırken kalçalarının eline karşı sallanışını ve mutlu ifadesini izliyorum.

Bitkin düştüm. Genelde ateşim gece geç saatlere kadar üzerimde olurdu ama Amy'nin yetenekli ağzıyla sonunda rahatladım.

İç çekiyorum ve üzerimize bir battaniye çekmeden önce insanımı kollarıma alıyorum.

Ateş şimdilik yatıştı ve yanık tekrar söndürülene kadar Amy ile bu anın tadını çıkaracağım.

~

TATLI, sert ve yalnız uyandım.

Arkadaşım elinde bir tabak yemek ve büyük bir şişe suyla çıplak bir şekilde odaya girene kadar kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Onu dolgunun içine çekmek için uzandığımda onaylamayan bir ses çıkarıyor.

"Bir şeyler yiyip biraz su içene kadar bunların hiçbiri olmaz" diyor.

"Susamadım ama bir şeyler yemeyi çok istiyorum," diyorum, havadaki onun kokusuyla ağzım sulanıyor.

"Adrian, hayır." Sesi sertti ve onun çıplak tenini görmenin bende yarattığı azgınlığı yatıştırmak için birkaç nefes aldım.

ve kendinden emin adımlar atıyor.

Yiyecek ve su için işaret ediyorum, o da veriyor. "Önce su," diye öğüt veriyor ve ben de gülümsüyorum.

Susuzluk hissetmememe rağmen suyu hüpletmeye başlıyorum ve şişeyi boşaltana kadar durmuyorum.

Tabaktaki omletin kokusu midemi bulandırıyor. gurulduyor ve ben dalıyorum. Yemeğin yarısına gelmiştim ki Amy'nin tabağı olmadığını fark ettim.

"Ben zaten yedim," diyor. "Biraz daha uyumana izin vermek istedim."

Kaşlarımı çattım. "Sana bakması gereken kişi ben olmalıyım."

"Şu anda farklı ilkel hedefleriniz var. Sıcaklığın geçtikten sonra bana daha lezzetli balık yahnisi yapabilirsin." Amy başını öne eğiyor. "Bir ateş ne kadar sürer ki?"

"Birkaç gün," diyorum, kendimi yavaşça kalanını bitirmeye zorluyorum omletin.

Şimdi kaşları çatık olan Amy. "Başka prezervatifimizin olmaması çok kötü. Eczaneye koşabilirdim-"

İstemeden homurdanıyorum ve sesi keserek eğlenen Amy'ye özür dileyen bir bakış fırlatıyorum.

"Seni gözümün önünden ayırabileceğimi sanmıyorum."

Amy iç geçirir. "Ne yazık. İçimde gerçekten harika hissediyorsun."

Yumurtanın son lokmasında boğuluyorum ve sırıtan Amy'ye ters ters bakıyorum.

"Hiç oyuncağın var mı?" diye soruyor.

"Oyuncaklar mı?" Sanki tam olarak ne sorduğunu bilmiyormuşum gibi cevap veriyorum. Yanaklarım kızarıyor ve dilim damağıma yapışıyor.

Amy parmağıyla bacağımı dürtüyor.

"Seks oyuncakları, kızışan Bay Canavar."

Boğazımı temizliyorum. "Fleshlight'ım var."

"Oh, bu iyi bir seçenek! Bunu daha önce kimsenin üzerinde kullanmamıştım. Dildo yok mu?"

Tatlı görünümlü Amy'nin Fleshlight'ımla bana mastürbasyon yaptığı görüntüsü dilimi yakalıyor ve sorduğu soruyu hatırlayana kadar ona bakıyorum.

"Dildo yok," diyorum, sesim daha yüksek çıkıyor. Amy'nin kaşları çatıldı. "Bu çok

talihsiz bir durum."

Kaşlarımı çatmak ve düşünmeden ağzımı açmak istiyorum.

"...Bahçede İngiliz salatalıklarım var."

Bir cadı olmasa bile, gülüşü büyülü ve içimi mutlulukla dolduruyor.

"Göreceğiz," diyor. "Penetrasyonu seviyorum ama önce tüketebileceğimiz başka seçenekler ve yerler de var."

Başımı eğiyorum, Amy'yi minderlerin içine çekmek istiyorum, böylece dilimi onun üzerinde tekrar kullanabilirim ve

Tam olarak ne demek istediği konusunda kafa karışıklığı.

Yüzüm iç mücadelemi gösteriyor olmalı çünkü Amy kanarya yakalamış kedi gibi gülümsüyor.

"Analdan bahsediyorum," diyor.

Gözlerim şok içinde açılıyor.

"Yapmama izin ver-" Ayrılıyorum. Aynı anda hem rezil oldum hem de dayanılmaz bir şekilde tahrik oldum.

O beni kırdı. Hayatıma gizlice giren baştan çıkarıcı insan beni kırdı.

Sanırım onu seviyorum.

13

AMY

Sanırım Adrian'ı kırdım.

Yüzündeki derinin soluk kısımları sevimli bir kızarıklıkla koyulaşıyor.

"Bunu hiç yapmadın mı?" diye soruyorum, o da başını sallıyor. "Yaptığın doğal kayganlaştırıcı miktarına bakılırsa bu utanç verici."

İçime boşalacak afrodizyak düşüncesi kalçalarımı sıkıyor. Ben bir anal hayranıyım, hatta
Arenadaki keşiflerimin çoğunu tek başıma yaptım. Ve onun yatması konusunda endişelenmemize gerek yok-

"Bekle, kıçıma yumurta bırakmazsın, değil mi?" diye sordum.

"Hayır!" Ağzını kapattı ve başını sallamadan önce tekrar açtı. "Bu bir endişe değil."

Sesi alçak ve tonunu tam olarak yorumlayamıyorum.

Verdiği tepki karşısında utangaçlık ve şüphe yükselir. Belki de bunu daha önce hiç yapmamış olmasının bir nedeni vardır. Belki de onun için fazla ileri gidiyorumdur. Bu hayal kırıklığı olurdu çünkü ondan zaten çok hoşlanıyorum.

Daha yeni tanıştık ama ona karşı hislerim bundan çok daha derin.

Belki de bu onun için sadece bir sınırdır. Yutkunuyorum. "Eğer istemiyorsan-"

Sözümü kesti. "Ben istiyorum." "Oh?"

Adrian vücudunu mutlak bir hareketsizlik içinde tutuyor ve etrafımızdaki hava ısınıyor. Aleti, ki ben sertleştiğimden beri

Bu sabah uyandığımda, bedenimin derinliklerine dalmak ve bu tercih tartışmalarını unutmak istercesine sallanıyor.

"Seni incitmek istemem," diyor sonunda.

Rahatlama beni sersemletiyor.

"Yeterince yavaş gidersek bir şey olmaz," diyorum küçük bir kabadayılıkla. İyi olacağından yüzde doksan eminim.

Adrian beni dolgunun içine çekti ve hiç duraksamadan onun altına girdim.

"Seksi, seksi, Amy. Sanırım seni bu kadar çok istediğim için beni çıldırtmaktan zevk alıyorsun."

Çıplak bedeninin benimkine bastıran sıcaklığı duyularımı okşuyor.

"Ben mi? Ben seni asla kızdırmam. Sadece birlikte yeni bir deneyim yaşamayı öneriyorum."

Dudağını ısırıyorum ve Adrian'ın ağzı ruhumu yakan bir öpücükle benimkini yakalıyor. Adrian'la her şey bir şekilde doğal geliyor. Birbirimize uyuyoruz. Benim alaycı yorumlarıma onun mizahı, benim rahatlığıma onun sertliği ve benim kötülüğüme onun arzusu.

Nefes nefese öpüşmeyi kestim.

"Yeni bir maceranın tadını çıkaralım," diye alay ediyorum.

Adrian beni öyle bir öpüyor ki

nefes alamıyorum ve vücudumun alt kısmı başka bir şey için ağrıyor. Bu

başka bir şey amıma sertçe vuruyor. Teninin klitorisime yumuşak sürtünmesi beni muhtaç ve ıslak hale getirirken, siki karnımın alt kısmında kayganlık izleri bırakıyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum.

"Sikimi dar kıçına sokmam için bana yalvarıyor musun?"

İnliyorum ve başımı sallıyorum. "Sana ihtiyacım var."

Yüzünü boynuma bastırıyor ve içine çekiyor. "Benim de sana ihtiyacım var. Her şeyimi aldığını hissetmeye

ihtiyacım var, seni doldurmaya ihtiyacım var

yukarı."

Sik beni. Bunu istiyorum.

"Kaşıklayabiliriz," diyorum. "Böylece çok hızlı gidersen hareket edebilirim."

Adrian başını salladı ve sırtımı önüne doğru çekti. Kalçaları kıçıma doğru sallanıyor, şaftı yanaklarımın arasından kayıyor. Üzerime bulaştırdığı prekum, tenimi lezzetli bir şekilde ısıtıyor ve inliyorum.

Ona doğru sallanıyorum, ucunun onunkine bulaşmasına izin veriyorum.

Kayganlaştırıcıyı kıçımın ve göt deliğimin tüm hassas derisi üzerinde gezdiriyor, kıvrımlarımdan geçip klitorisime bastırdığında kendimle alay ediyorum. Her şey o kadar kaygan ki her bir sürtünme mutluluk veriyor.

Adrian'ın eli göğsümü kaplıyor, sırayla sıkıyor ve çimdikliyor.

Sesi derin ve gür. "İşte böyle, dostum. Küçük amını sikimle ov, beni sularınla ıslat."

Yastıklara doğru inledim ve nefesim kesildi. Eş olayını bıraktım. İkimiz de zevkten aklımızı kaçırmıştık. Kalbimde bir mutluluk çırpıntısına neden olsa bile bunun hiçbir anlamı yok.

Sikini göt deliğime doğru sürüklüyorum.

"Boşaldığımda içimde olmanı istiyorum," diyorum.

Adrian'ın iniltisi nefessiz kalıyor ve daha fazla salgısı göt deliğime fışkırıyor.

"Siktir," diyorum.

Adrian'ın parmakları kayganlığı hassas kas halkasının üzerine yayıyor ve ben inliyorum.

"Oh, aynen böyle," diye inliyorum. Kesinlikle Adrian'a acele etmek yerine bunu yapmasını söylemeliydim. Bu konuda benden daha pratik davranması iyi bir şey.

Kıkırdaması alçak ve aç, parmakları kayganlaştırıcı sayesinde kıçıma kolayca giriyor. "Beni nasıl sığdırmayı planlıyorsun bilmiyorum."

Sikini tekrar yerleştiriyorum ve parmakları düşüyor.

"Sığacak," diyorum ve tekrar sikine bastırıyorum ve duruyorum. Tanrım, çok büyük.

Onun iri yarı bir adam olduğunu biliyordum ama Bir siki göt deliğime bastırmak çok farklı iki şey. İlk başta yakıyor, ama yavaş yavaş kaygan döl ve gerginlik harika hissettirmeye başlıyor.

"Yavaş ol Amy, bırak kayganlığım işini yapsın. Bırak seni benim için rahatlatsın." Adrian'ın sesi gergindi.

Oh, kazanmak için süslü cum.

Adrian elini kollarımda, kalçalarımda gezdiriyor, yumuşak dokunuşlarla ve güven vererek.

Derin nefesler alıyorum ve daha fazlasını alma ihtiyacım yavaş gitme ihtiyacımdan daha büyük olana kadar yanma azalıyor. Sikine daha fazla bastırıyorum ve daha derine kaydığında ikimiz de inliyoruz.

"Oh, Amy, oh tatlım."

Adrian yüzünü boynumun kıvrımına gömüp oradaki deriyi yalıyor ve ısırıyor. Dişlerinin tenime değdiği her bir tırmık vücuduma ürperti gönderiyor ve ben daha fazla. Aletinin yumuşaklığı, kıçım kayganlaştırıcıyla dolduğu için bunu çok daha kolay hale getiriyor.

Aletinin dibindeki şişkin kısma geldiğimizde inliyorum. Vücudum etliliğe teslim olduğunda, Adrian nazikçe içeri ve dışarı hareket ederken bile kıçımın iç girişinde kalıyor.

"Oh, lanet olsun," diye homurdanıyor Adrian, tamamen hissizleşmişti. Beni daha derine soktuğunda ben de aynı şekilde inliyorum.

Bu şimdiye kadar yaptığım hiçbir anala benzemiyor. Bu derin, yankılanan bir zevk. Vücutlarımızın kolayca kayması, içimdeki her darbenin alev almasına ve cızırdayan kıvılcımların parmaklarımın ve ayak parmaklarımın uçlarına kadar akmasına neden oluyor.

Paylaştığımız her nefes yoğun ve sadece Adrian'ın kıçımı sikmesiyle boşalabilir miyim diye merak ediyorum.

Onun afrodizyak dölleri kafama mı gidiyor? Umurumda mı?

Cevap şu ki, umurumda değil.

Hepsini istiyorum.

"Köpek pozisyonunda olmak istiyorum," diye inliyorum.

Adrian'ın ritmi bir lanetle duraksıyor, ama ben ellerimin ve dizlerimin üzerine gelene kadar hareket ediyoruz. Bu açı daha da iyi hissettiriyor.

"Çok ateşli," diyor Adrian, sanki sikinin içime girişini izliyormuş gibi arkasına yaslanarak. Bu düşünce karşısında çaresizce ona yapışıyorum. İçimdeki sıcaklık ve basınç her itişte artıyor, ta ki Adrian'ın kayganlığının amımdan aşağı aktığını hissedene kadar.

Onun kaygan, karıncalı etkilerinin sıcaklığı, içimde olmasının derin dolgunluğuyla birleştiğinde
Çığ gibi büyüyen bir his.

Ben haykırıyorum ve Adrian arkamdan hırlıyor, siki içimde daha da kalınlaşıyor. Kollarım gevşiyor ve yüzüm yatağın dolgularına çarpıyor.

Adrian'ın vücudu beni takip ediyor, göğsünü bastırıyor ilkel ve tatmin edici bir şekilde sırtıma vuruyor. Göz kapaklarımın ardında yıldızlar belirene kadar her tekmelemesi doruk noktamı uzatıyor.

Adrian'ın haykırışı orgazmını selamlıyor ve vücudum karşılık veren bir salıverme titremesiyle toparlanana kadar sıcak jet üstüne jet kıçımı dolduruyor. Orgazm sanki daha önce olmuş gibi güçsüz ve zayıf.
Vücudumdan sıkılmış.

Yatağa uzandık, nefes nefese ve sıcak.

"Bu..." Adrian sözünü keser, başı titrer. "Söyleyecek sözüm yok."

Uyandığından beri gözlerinde olan açlık parıltısı o an için kayboldu. Bana gülümsüyor ve sanki tüm dünya aydınlanıyor.

Ona karşı ciddi hislerim var.

Oh.

14

ADRIAN

Anal yüzünden aklım başımdan gitti ama vücudum tekrar Amy'nin içinde olmak istese de bir tatmin var.
Kanım kaynıyor ve bu da bana genellikle sıcaklarda sahip olmadığım bir berraklık veriyor. Biraz soluklandıktan sonra kıkırdayan Amy'yi banyoya götürüp üstümüzü başımızı temizliyorum.

Elimdeki kadını şımartmak için zaman ayırıyorum ve bundan zevk alıyorum, buharlı bir banyo hazırlıyorum ve onu büyük küvetin içine çekiyorum.

Sıkı kaslarına masaj yaptığımda Amy zevkle iç çekiyor. Sırtında ve kalçalarında. Spermimin iyileştirici etkileri olabilir ama seks hâlâ fiziksel olarak zorlayıcı bir aktivite.

"Bu her şeyi çözer," diyor. "Bu resmen şimdiye kadar çıktığım en iyi randevu."

Gülüyorum. "Sanırım bu artık bir randevudan daha fazlası sayılır."

Amy başını sallıyor ve göğsümde bir rahatlama hissediyorum. Onun deneyimlerinin benimkilerle eşleşmesinden ne kadar umutlu olduğumu fark etmemiştim. Aramızdaki bu şeyin daha fazlası olduğunu hissediyor.

Başparmaklarımı sırtının daha derinlerine sokuyorum ve iniltisi sikimi kıpırdatıyor, ama görmezden geliyorum.

"Şehirde yaşamayı seviyor musun?" diye sordum.
Kulağa sıradan geliyor, değil mi?

Amy mırıldanıyor. "Ben biliyorum. Kırsal bir kasabadan şehre, yiyecek almak için bir saat araba kullanmak zorunda

kalmamak gibi büyük hayallerle kaçtım ve

her gece parti."

Omuzlarımın düşmesini engellemeye çalışıyorum. Kulübem Yakındaki şehirden uzakta. Böyle bir hayat aramıyor.

Hayal kırıklığımı kontrol altına aldığımda Amy'nin daha fazlasını söylemek istercesine dudağını çiğnediğini fark ediyorum.

"Ama?" Ben soruyorum.

"Ama... sorun değil. Her şeye yakın olmak güzel, ama yetişkin arkadaşlıklarını hiç beceremedim. Ben kendi yalnız zaman. Ve birkaç yıl sonra her gece dans etmenin pek de cazip olmadığı ortaya çıktı. Sanırım... biraz yalnızlık."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve kaşlarımı çatmak istiyorum. Bunu söylemesine bu kadar sevinmemeliydim ama ateşim çıktığında ilişkimizin de bitmesini istemiyorum.

Amy ile ne kadar uzun zaman geçirirsem İçimdeki yaratığın haklı olduğuna ikna oldum. Ruhumun hayalperest bir parçası, kokularımızın türdeşlerim gibi çoktan karışmaya başladığına ikna oldu, ama fiziksel bir Henüz bunun kanıtı yok.

Bunun bir önemi yok. O buraya ait. O benim eşim.

Bunu söylemek için çok erken. Paranormal varlıkların kaderli eşleri vardır, bu yüzden fırtınalı kurlar olağandışı değildir, ama Amy bir insan. Filmlere göre insanların flört ve kurla dolu uzun süreli kurları var. Onu korkutup kaçırmak istemiyorum.

15

AMY

Bir dilin kıvrımlarımın arasından kaymasıyla UYANIYORUM. Sıcak, kaygan dokunun sürtünmesi beni bir nefesle onun adını inletiyor.

Göl canavarım ıslak bedenime karşı kıkırdıyor. Sabahın ışığı yatak odasını dolduruyor, etrafımızdaki yastık yığınlarının üzerinde şekiller oluşturuyor. Artık uyanık olduğum için kalçalarımı daha geniş açıyorum ve Adrian dilini klitorisime değdirirken emiyor.

Artık hoşlandığım her şeyi biliyor. Vücudumdaki kaslar dünkü seks maratonundan dolayı yorgun.
Adrian beni ikinci bir banyo ile şımarttı, ama analdan bile ağrımıyor.

Kazanmak için sihirli cum, gerçekten.

Hala alınmak için can atıyorum. Penetratif olmayan her türlü yaratıcı seksi yapmıştık ve anal muhteşemdi, ama benim
Alt bedenim hâlâ ihtiyaçtan ağrıyor. Bir seks oyuncağını kıskanacağımı hiç düşünmemiştim, ama Adrian'ın ıslak sikinin Fleshlight'ına girmesini izlerken, ben de onu tutup orgazm olmak için mümkün olduğunca uzun süre beklemesini sağlayacak kadar kıskandırmıştı beni.

Vücudu doruğa ulaşmak için her gerildiğinde, oyuncağın hareketini yavaşlatıyor ve Adrian bir küfür savurana kadar şaftının tabanını sıkıyordum. Sonunda, teri teninde parladığında ve parmak eklemleri oyuncağı kavramaktan bembeyaz olduğunda

Yatağa uzanırken oyuncağı çıkardım ve boşalmaya başladığında onu ağzıma aldım, tuzlu salgısının her bir nabzını daha fazla dayanamayana kadar yuttum.

Kükremesi sağır ediciydi.

Çabalarımın karşılığını oral seksle verirdi ve o kadar sert boşalırdım ki Samanyolu'nu gördüğüme yemin edebilirdim.

Belki de salatalıkları bahçesinden aldırmalıyım.

Beynim beni yakalamadan önce elimi başına koyup arkasındaki yüzgeci okşuyorum. Teni şimdi dokunmak için serin.

"Ateşin düştü," diyorum.

Adrian amımı yalamayı bıraktı ve bana sırıttı. "Sen, muhteşem ve skandal yaratan kadın, ateşimi erken bitirmiş olmalısın."

Kızgınlığı geçti. Hiç yumurtlayamadı. İşte Adrian'ın bu sefer ve belki de hiçbir zaman çocuğu olmayacaktı. Bununla ilgili bir şey kalbimi acıtıyor.

Böyle hissetmek aptalca. Yumurtalarını içime bırakmasına izin vermediğim için pişman olamam. Daha yeni tanıştık! Birbirimizi çok az tanıyoruz... ama bu gerçekten doğru mu?

Bütün dünü birlikte geçirdik. İnanılmaz sıcak aktiviteler arasında güldük ve güneşin altındaki her şey hakkında konuştuk. Akşam bir boşluk için Adrian bize kıyafetlerimizi giydirdi ve arka güvertede yediğimiz akşam yemeğini pişirdi,
gün batımının gölü turuncu ve pembeye boyamasını izlemek.

Her şey çok hızlı gelişti ama kendime yalan söyleyip birbirimizi tanımadığımızı söyleyemem... ya da benim tanımadığımı
ona karşı büyük hislerim var. Tüm modern duygulara meydan okuyan duygular.
randevu beklentileri. Göl kenarındaki bu kulübeden ve burada yaşayan canavardan asla ayrılmak istememe neden olan duygular.

"Sana hâlâ ihtiyacım var." Sözleri beni zihinsel düşüncelerden koparıyor. Yüzü ciddi ve göğsümde bir sıcaklık parıltısı yanıyor. Belki o da aynı şeyleri

hissediyordur.

Kalbim sıcak bulanık duyguların tadını çıkarırken bile özlem sert bir şekilde vuruyor. Adrian'ın ateşi söndüğüne göre tam olarak ne istediğimi biliyorum.

"Seni içimde, amımda istiyorum," diyorum.

Adrian'ın vücudu, istediği zaman yaptığı gibi duruyor. ama beni telaşlandırmak istemiyor. Diğerlerinin işaretlerini bilen tek kişi o değil. Başını sallıyor.

"Mutluluğunu riske atmak istemiyorum. Sorumlu davranmalı ve birkaç gün beklemeliyiz" diyor.

Onu çekiyorum ve bacaklarımı etrafına sarabilmem için vücudunu benimkinin üstüne gelene kadar yönlendirmeme izin veriyor. Aleti göbeğime doğru kayıyor, sert ve hazır. İkimizin de nefesleri bu yüce his karşısında kesiliyor.

"Sorumlu olmak istemiyorum," diye fısıldıyorum. "Beni ilk götürdüğün andan beri seni orada görmek için yanıp tutuşuyorum. Her şey yoluna girecek. Şimdi dün geceden daha havalısın ve ben senin için yanıyorum."

Adrian inliyor. "Amy-"

Vücudum zonkluyor. "Lütfen, Adrian?"

"Beni senin için zaten olduğumdan daha da delirtmeye mi çalışıyorsun?"

"Evet." Ses tonum özür dilemez.

"Sırf sikimi içinde hissedebilmek için risk almak mı istiyorsun?" Sesi alçalıyor ve tüm sinir uçlarımı okşuyor.

İnliyorum. "Evet."

Adrian homurdanıyor ve çekiliyor, bacaklarım onu tutamıyor. Surat asmaya başlıyorum ama beni ellerimin ve dizlerimin üzerine çeviriyor. İhtiyaçtan başım dönüyor ve göğsümü ona doğru indiriyorum.
dolgu. Bu pozisyon beni çok açık, çok savunmasız bırakıyor.

Adrian'ın nefesinin çıplak tenimi gıdıklamasıyla ürperiyorum. "Siktir," diyor Adrian. "Böyle bir muamele gibi görünüyorsun,
amını sergileyerek. Sanki seninle çiftleşmemi istiyorsun."

İçimden geçen ihtiyaç ateşi karşısında inliyorum. vücudumda ve çekirdeğimde yanıyor. Bunu istiyorum. Damlamamı istiyorum

Dünkü gibi. Üzerime çıkmasını ve yüzümü yastığa bastırmasını istiyorum.

"Adrian, sana ihtiyacım var."

Parmakları ıslaklığım yüzünden zaten dağınık olan kıvrımlarımın arasından kayıyor.

"Bunu istiyormuşsun gibi hissediyorum." Şimdi çok ölçülü. Vücudu da bunu istiyor, ama onun ateşinin aksine, beni bekletiyor ve bu sadece arzumun alevlerini daha da körüklüyor.

Bir parmağı içime kayıyor ve ben hevesleniyorum. Beni bu hale getirdiği için onun dölünü suçlayamam bile, çünkü hiç dölüm olmamıştı.

dün geceden beri içime kaydı. Tüm bu çaresiz hislerin sebebi Adrian'ın birlikte olduğum kişi olması.

"İhtiyacın olan bu mu dostum?" diye soruyor.

"Evet, daha fazla, lütfen," diye nefes alıyorum.

M kelimesini kullandığında ruhumda çınlayan mutluluk. Artık kızgınlık döneminde değil ve hala bunu söylüyor. Bu benim onu istediğim kadar onun da beni istediği anlamına mı geliyor?

"O zaman daha fazlasını alırsın" diyor.

Adrian sikinin ucunu zaten çoktan

sırılsıklam açılıyor ve nefesim kesiliyor. Sertliği dün geceki kadar sıcak değil ama yine de temasla inliyorum. Ona doğru sallanmaya çalışıyorum. Alaycı bir şekilde geri çekiliyor.

ve ben kaybımdan dolayı ağlıyorum.

Uzun süre boş kalmadım. Bir anda içime giriyor ve ben inliyorum. Vücudu içimde ağır ve büyük

Benimkini, tıpkı daha önce bir kez yaptığımız gibi. Aleti hâlâ içimde kayganlığını yayıyor, ısınıyor ve karıncalanıyordu.

Adrian'ın alaycı kişiliği kırılır.

"Tanrım, Amy, harika hissediyorsun."

Adrian bir iniltiyle içeri sokmadan önce sikini dışarı çekiyor. Yaptığı her hareket kontrollü ve

karnımda basınç oluşuyor.

Sızlanıyorum. "Daha sert."

Adrian'ın bir sonraki hamlesini geri itiyorum ve vücudunun kıçıma çarpmasıyla nefesim kesiliyor.

Akciğerler.

"Evet! Aynen böyle." Ben de öyle dedim.

Adrian hırçın bir ses çıkarır. Kontrolünü kaybettikçe hareketleri hızlanıyor ve güçleniyor.

Bana vuruyor ve bu cennet. Kurtuluş. Her darbe vücudumda dalgalanıyor ve daha fazlası için bir açlık uyandırıyor.

"Daha fazla," diye yalvarıyorum.

"Ne kadar muhtaç bir eş," diye alay ediyor ama sesi nefessiz ve derin.

Klitorisimi okşamak için uzandım, orgazmım yakındı.

Adrian inliyor ve hareketleri yavaşlıyor. Tam şikayet edecektim ki bir şeyler farklı gelmeye başladı.

Dondu kaldı.

Aleti genişlerken inliyorum. Soğanlı, etli kısım içimde rahatsızlık verecek kadar şişiyor ve Adrian beni salgısıyla doldururken tıslıyor. Nefesim kesiliyor Vücudumda sıkışıp kalan bol miktardaki harcamasından kaynaklanan basınç hissi.

Fuuuck, bu iyi hissettiriyor. Göbek deliğimin güneyindeki her şey ağır ve sıcak geliyor.

Ona doğru geri sallanıyorum ve pençeleri kalçalarımı kavradığı yeri ısırıyor. "Kımıldama!"

Sesi korkmuş gibi geliyor.

"Adrian?"

Nefes veriyor. "İçinden kayarak çıkmaya çalışacağım."

"Sanırım birbirimize kilitlenmiş durumdayız," diyorum. Hareketi içimde kilitli kalan parçasını çekiştiriyor.

"Siktir," diyor Adrian, hayal kırıklığı ve zevk karışımı bir sesle. "Sadece kıpırdama."

"Ama çok iyi hissediyorsun," diye inliyorum.

Adrian daha fazla salgısı içimi doldururken homurdanıyor. Sanki çekirdeğim sıcağın altında çiçek açıyor ve denemek için kıvranıyorum ve
baskıyı hafifletir.

"Amy, eğer durmazsan içine bir yumurta bırakacağım."

Gözlerim açıldı. Oh.

"Yani... Sanırım senin ateşin henüz sönmemiş," diyorum biraz özür dileyerek.

"Görünüşe göre." Sesi gergin. "Çok özür dilerim."

"Bunun için yalvarıyordum." Sesim alaycı. Ben değilim
Paniklemek. Her şey paniklemek için fazla iyi hissettiriyor.

Beni tekrar sular altında bıraktığında inliyorum. Onun sıcaklığı
salınım günlük endişelerin stresini eritiyor. Tam olarak sarhoş olmak gibi değil ama uçuyor. Bedenim, Adrian'ın beni en son dölüyle doldurduğu zaman yaşadığım ilkel bir ihtiyaçla kasılıyor.

Sıcaklığın amacını yerine getirme, çiftleşme ve birlikte olma ihtiyacı.

Bu fikir kafamda bir ampulün yanması gibi. "Yap şunu."

"Ne?" diye soruyor, sorusu gergin.

Altımdaki yastığı kavrıyorum, zevkin her zonklayışında daha da emin oluyorum.

"Beni yumurtalarınla doldur,
Adrian." Homurdanıyor.

"İstemiyorsun-"

"İstiyorum," diyorum ve bunun gerçek olduğunu fark ediyorum. Onu tutmak istiyorum, onun bir parçasını içimde istiyorum ve onun
Beni yetiştir.

Daha fazla ikna etmeye gerek yok. İstese bile gerçekten durabilir miydi bilmiyorum. Kalçalarımı kavrayışı gevşiyor. Bir şey hareket ederken inliyor
İçimde, neredeyse bir çırpınış, iç duvarlarımın üzerinde okşayarak.

Garip ama iyi hissettiriyor ve vücudum bir orgazmla tırmanmaya başlıyor.

Adrian büyülü döllerinden daha fazlasını içime bırakıyor ve karnım arzunun sıcak kelebekleriyle doluyor.

"Tanrım, bu iyi hissettiriyor," diye nefes alıyorum.

Adrian kalçalarını bana doğru sallıyor ve bir iniltiyle sikinin kabarıklığını daha derine itiyor. "Çok iyi gidiyorsun, benim için yumuşuyorsun."

Onun büyülü dölünün bana yaptığı şey bu. Beni daha önce hiçbir şeyin yapmadığı şekilde yumuşatıyor.

Adrian'ın sikinin etrafında kenetleniyorum, yarı sinirden yarı da yabancı bir heyecandan.

İnliyor. "Bunu seviyorsun, değil mi? Benim tarafımdan yetiştirilmeyi seviyorsun."

"Oh, kahretsin, evet," diye nefes alıyorum. Bunu söylediğinde tüm vücudumun yanmasından anladığım kadarıyla, bu artık biriktirdiğim bir sapkınlık. Ya da en azından sadece Adrian'la.

Alt bedenim bu tür bir penetrasyon için yalvarırcasına kasılıyor ve karnımın tabanında garip bir patlama hissi var, sanki bir şey veriyormuş gibi.

Nefesim kesildi. Bir gıdıklanma oradan omurgama ve kollarıma yayılıyor.

Adrian alçak sesle inliyor. "İşte bu, al beni."

Daha önce hiç hareket hissetmediğim bir yerde daha fazla sıcaklık, daha fazla kıpırdanma var. Yalan söylememişti. Acı yok, sadece yukarı doğru sarmal bir zevk var, ama bedenimi sarmak yerine her şeyi hafifletiyor. Akan ılık bir şurup
bir yatıştırıcı gibi damarlarımda dolaşıyor.

İnlemem nefes nefese.

Adrian homurdanıyor ve ondan bana bir şey geçtiğini hissediyorum. Bu gerçeküstü. Aramızdaki bu yakınlık bağlantı daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor.

O kadar mutlu ve keyifliyim ki, o şey olana kadar dakikalarca ya da saatlerce böyle kalabilirdik.
İçimin derinliklerinde hareket eden şey geri çekiliyor, sıcaklıktan başka bir şey bırakmıyor.

Düğüm, çünkü kesinlikle öyle, Adrian çekildiğinde yumuşuyor ve benden kayıyor.

Mırıldanıyorum, yastığa kıvrılırken neredeyse uykulu gibiyim. Sevgilimi beni kaşıklaması için dolgunun içine çekmek için dönüyorum ama yüzündeki ifadeyle donup kalıyorum.

Adrian dehşete düşmüş görünüyor.

"Ben-" Başını sallıyor, acı çekmiş görünüyor. "Gitmem gerek."

"Ne?" Kelimeleri karıştırarak sordum.

Adrian yaptıklarını açıklamak için durmak yerine hızla odadan çıkar.

16

AMY

Karıncalanma ve uyuşturmanın verdiği rahatlığın beni terk etmesi biraz zaman alıyor.

Yavaş yavaş kendimi bir bulutun üzerinde süzülüyormuşum gibi değil de biraz daha girintili çıkıntılı yatağa çakılmışım gibi hissediyorum. Beynim ne düşünmem gerektiğini unutmayı bırakıyor.

Doğrulduğumda sallanıyorum. Dünya hala biraz bulanık. Vücudum tatmin olmuş hissediyor, sanki harika bir egzersiz yapmışım ve endorfinlerim beynime çakıyor. Bacaklarımı açıyorum ve Adrian'ın salgısı dağınık ve yapışkan bir şekilde içimden akıyor. Adrian'ın

Görüntünün erotizmi nefesimi kesiyor... sonuçlarıyla birlikte. Başımı sallıyorum.

Duş. Önce duş almam lazım. Diğer her şey sonra gelebilir.

Banyonun ışık düğmesini açtığımda yansımam beni ürkütüyor. Yüzüm kızarmış, yüz ifadem rahatlamış ama saçlarım yerçekimine meydan okuyan bir yuva halinde keçeleşmiş. Su ısınırken yavaşça tarıyorum. Her nazik çekiştirme saçlarımı yeniden kontrol edilebilir bir hale getiriyor ve bununla birlikte zihnim de yüzen uyuşukluktan kurtulmaya başlıyor.

Duş sıcak ve tenime çarpan su kanımın yeniden akmasını sağlıyor.

Adrian'ın dün bana yaptığı keyifli masajı hatırlayarak vücut losyonunu köpürtüp cildime masaj yapıyorum. Şimdi biraz şımartılmaya gerçekten ihtiyacım var.

Adrian nerede?

Ellerim göbeğimde geziniyor ve duruyorum, nefesim bir hıçkırıkla emdi. Adrian beni yumurtayla doldurdu. Öyle mi?

Bu hamile olduğum anlamına mı geliyor? Göl canavarı bir bebeğim mi olacak?

Panik yapmıyorum. Avuç içim karnıma bastırıyor ve o.

Şu anda çocuk sahibi olma fikri korkutucu mu? Cehennem Evet. Ne zaman korkutucu olmayacağını bilmiyorum. Ama bunlar rastgele birinin çocukları değil, Adrian'ın çocukları.

Birlikte olmak istediğim göl canavarı.

Adrian'ın çocuklarına sahip olmak istiyorum. Omuzlarım düşüyor ve ağzımdan küçük bir kahkaha kaçıyor. Bununla çalışabilirim. Biz bu işi halledebiliriz. Muhasebeyi uzaktan yapabilirim, belki Adrian'la bile çalışabilirim. Bu kulübede yaşayabiliriz ve Ebeveynliğin korkunç kavramını birlikte deneyimleyin.

Gitmeden önce yüzündeki korku ve panik ifadesi sonunda beynime işliyor ve acı gibi boş bir his bırakıyor. Konuşmalıyız.

Duşu bitirip kurulandım ve gömleklerinden birini giydim. Şimdiye kadar olmayan panik duygusu içime işlemeye başladı.

Neden hala dönmedi? Belki kahvaltı hazırlıyordur?

Merdivenlerden iniyorum. "Adrian?"

Kabinin neşeli dekoru bozulmadan duruyor. Kabin Mutfak boştu, dün geceki temizlikten sonra hiç dokunulmamıştı.

Adrian gitti.

Adrian'ın çocuklarına sahip olmak istiyorum... ama o benimle olmak istiyor mu?

17

ADRIAN

Soğuk suyun içinden geçiyorum, vücudum hızla hareket ediyor, sanki az önce arkadaşıma yaptığım şeyi gerçekten yüzerek aşabilirmişim gibi
ihlali. Kaslarım efordan yanıyor ama acı hoşuma gidiyor.

Zemin altımdan yükseliyor, su sığlaşıyor. Yüzeye fırlıyorum, solungaçlarımdan nefes almaktan yukarıdaki havaya bir solukla geçiş yapıyorum. Kıyıya doğru tökezliyorum, zihnim durgunluk ve panikle dolu. Perdeli ayaklarım
Dünya eğilirken bile altlarındaki alüvyonu kavrıyorum, zihnim yetişmeye çalışıyor.

Ne yaptım ben?

Düşüncelerimin panik dolu sarmalından bir ses beni irkiltiyor.

"Merhaba komşu." Seamus dumanı tüten kupasını bana doğru kaldırıyor.
Yüzünün koyu yeşili bir gülümsemeye dönüşüyor ve başındaki bitkiye benzeyen saçlar sabah esintisinde dalgalanıyor.

"Seamus-" Boğazım düğümleniyor.

Seamus kaşlarını çatıyor. "Yeni çiftleşmiş gibi kokuyorsun ama çiftleştiğin için mutlu görünmüyorsun."

Başka koşullar altında, gerçekten çiftleşmekten mutluluk duyardım. Benim türüm için çiftleşme yalnızca güçlü duygular söz konusu olduğunda gerçekleşir. Bağlayıcı değildir ve bireyler ayrılırsa kaybolur, ancak yine de önemlidir.

Mahvettiğim bir şey daha.

"Yumurtamı taşıyor," diyorum.

Seamus'un kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Tebrikler."

Başımı sallıyorum. Sevinçli olmak istiyorum ama yapamıyorum. "Bu bir kazaydı."

Arkadaşımın yüzü ciddileşiyor ve duyularım tenimi bir tehlike uyarısıyla ürpertiyor. Seamus ilk ve her şeyden önce bir koruyucu.

"Onu zorladın mı?" diye soruyor.

"Evet, hayır, bilmiyorum. Yapmamı söyledi ama o anın sıcaklığıyla oldu," diye nefes nefese kaldım, hıçkırmamaya çalışarak.

Seamus'un omuzları gevşer. "Ve senin çocuğunu istemiyor mu?"

Bir çocuk. Zihnimin henüz bunu özümsemesine izin vermiyorum.

"Nasıl yapabildi?" diye sordum. "O bir insan. Daha yeni tanıştık. Şehirde bir hayatı var."

Zaten yalnız bulduğunu itiraf ettiği bir hayat. Bu sinsi düşünce, içinde yüzdüğüm suçluluk duygusunu azaltmıyor.

Seamus alay ediyor. "Sordun mu? İnsanlar büyücülerin çoğundan daha uyumlu olabiliyor."

"I-" Sormadım. Kaçtım ve hamile bir Amy'yi kulübede yalnız bıraktım. Ya giderse? Onu bir daha bulabilecek miyim?

Seamus sanki düşüncelerimi dile getirmişim gibi başını sallıyor. "Sana verdiğim iksir sayesinde bir cadı ya da bu durumda bir insan çocuğunu taşıyabilir. Sakinleş ve eşinle tüm bu olanlar hakkında ne hissettiğini konuş. Bu."

Yutkundum ve başımı salladım, düzgün ses tonuyla sadece biraz sakinleştim.

Bu gençlik fırsatını kaybetme ihtimali bıçak gibi kesen bir kederdir. Müdahale edilmezse, içine yerleştirilen yumurta sanki hiç orada olmamış gibi eriyip gidecek. İçgüdülerim bu ihtimal karşısında çığlık atıyor.

Ama içgüdülerim eşimi yanımda ve mutlu tutmuyor.

Konuşmam gereken kişi Amy. Seamus değil.

En azından özür dilemeliyim. Yine de, beni affetmeyi kalbinde nasıl bulacağını bilmiyorum.

Kulübeye geri yüzmek dakikalarımı alıyor ama hemen içeri giriyorum. "Amy?" diye seslendim. Kalbim göğsümün içine düşüyor.

yanıt yok.

Merdivenleri koşarak çıktım. Hava duştan dolayı nemli ama gömme yatak boş.

"Amy!" Bağırıyorum.

Duygularımı itiraf etmeden önce özür dilemeden onu kaybedemem. Ya hastalanırsa ya da yaralanırsa? Ya her sabah yanımda onun varlığı olmadan uyanmak zorunda kalırsam? Eşimin dışarıda olduğunu ve benimle olmadığını bilmek?

Bu olasılığın paniği boğazımı daraltıyor. Bu kadın ne kadar çabuk benim her şeyim oldu. Ben yapamam

Onun hayatımda olmadığını hayal bile edemiyorum.

Uzaktan bir cızırtı geliyor ve donup kalıyorum.

Çok geç değil. Merdivenlerden inip ön kapıdan çıkıyorum.

Onu gördüğümde içimde bir rahatlama oluyor. O Güverte korkuluğunun yanında duruyor, tişörtlerimden biri kalçalarına değiyor ve kar botları ayağında. Bir damla gözyaşını siliyor. Kızarmış burnunun ve sefaletinin görüntüsü kalbimi bir mengenenin içinde tutuyor.

Yüzünden bir şey geçti ve arkasını döndü.

Sanki benden kaçacakmış gibi. Hayır! Hayır! İçgüdü çığlık atıyor

Arkadaşımı tuttum, kolum beline dolandı ve onu önüme doğru çektim.

"Gitme," diyorum. "Lütfen gitme. Çizgiyi aştığımı biliyorum ama sana ihtiyacım var."

Amy'nin bedenini bedenime yaslaması duygularımın çılgın karmaşasını yatıştırıyor ve teselli veriyor. Dudaklarımı boynunun kıvrımlarında gezdiriyorum ve onun kokusu eve dönüş gibi geliyor, güneş gerçekten doğmadan önceki şafak sessizliği gibi.

Onu bu şekilde tutmamalıyım ama fiziksel olarak gitmesine izin veremem. O kalbimin diğer yarısı.

Amy hıçkırıyor ve göğsüme yaslanıyor, vücudu yumuşuyor.

"Sen gittin." Sözleri boş geliyor.

Yutkunuyorum. "Biliyorum. Ben...

bunalmıştım." Amy sanki bunu zaten

anlamış gibi başını salladı.

"Geri dönüp dönmeyeceğini ya da döndüğünde beni burada isteyip istemediğini bilmiyordum," diye itiraf ediyor.

Onu kendime daha sıkı sarıyorum.

"Beni terk mi edecektin?" Bunun acısıyla sesim titriyor ama onu suçlayamam.

Kollarımda iki büklüm oldu ve bana ters ters baktı. onu serbest bırakıyorum. Önü benimkine bastırıyor, böylece gözlerinin mavisini, oradaki hayal kırıklığının derinliğini, titremesini görebiliyorum.
Göl suyundan ödünç aldığı gömleğini ıslatıyorum.

Soğukluk Amy'nin bakışlarını caydırmıyor. "Telefon numaramı tezgahınızın üzerine bıraktım."

Kalbimdeki acı hafifledi. Onunla iletişim kurmam için gereken şeyi bana verdi. Varlığımdan bir daha görülmemek üzere kaçmak niyetinde değildi. Bu bana umut veren bir hediye.

Amy başını sallar ve eliyle ormanı işaret eder. "Ama Sonra fark ettim ki kıyafetlerim mahvolmuş ve park ettiğim yere nasıl döneceğimi bilmiyorum ve... Ben sadece Gitmek istemiyorum."

Boğazımdaki sıkışma yutkunmamı zorlaştırıyor.

"Gitmeni istemiyorum," diyorum, kollarımı sıkarak daha sıkı sarıldı. "Seni terk ettiğim için özür dilerim..." Aramızda geçenleri anlatacak kelimeler bulmakta zorlanıyorum.

Amy omuz silkiyor ama alt dudağı titriyor. "Bir dakikaya ihtiyacın vardı."

"Ben yaptım. I-" Boğazım şişiyor, konuşmakta zorlanıyorum. "Lütfen beni affet..."

"Beni hamile mi bırakacaksın?" İnanılmaz bir şekilde Amy'nin dudakları kıpırdıyor ama orada bir temkinlilik var.

Yavrumu taşıdığı için üzgün müyüm?

Hayır, bu da içimdeki suçluluk duygusunu daha da keskinleştiriyor. Farklı bir yaklaşım benimsiyorum. "İhlal edilmiş hissedersen anlarım. Bu bir kazaydı ve duygularını zaten konuşmuştuk.
bu sıcaktan çocuklar hakkında."

"Peki ya sen?" diye sorar. "Benimle çocuk sahibi olmak konusunda ne hissediyorsun?"

Amy'nin sesi soruyla birlikte çatlar.

Eşimin beni terk etmeyeceğinden emin olmak için kendimi Amy'yi kabine götürmekten alıkoymaya çalışıyorum.

Aklımı başımda tutmalıyım. Bir şekilde kendimi
zorluyorum.
bir adım uzaklaşıp kollarımı indiriyorum. Amy'nin bu konuşmanın hiçbir kısmında kendini kafeste hissetmesini istemiyorum. Gömleğinin önü ıslak bir şekilde tenine yapışıyor ve alt dudağı titriyor.

"İçeride konuşabilir miyiz?" Ben sorarım.

Yanlış bir şey söyledim çünkü gözlerinden daha fazla yaş döküldü.

"Senden çocuk istiyorum," demek için acele ediyorum. Elini tutuyorum, perdeli başparmağımı elinin üzerinde okşuyorum. "Doldurmak istiyorum
Günlerimizin geri kalanı için seni istiyorum, genç olsan da olmasan da. Ama ben seni eşim olarak daha çok istiyorum."

"Öyle mi?" diye soruyor.

"Nasıl yapamam? Cesur ve komiksin. Hiç kimse hakkında senin hakkında hissettiklerimi hissetmedim."

Yüzüne yayılan gülümseme, gün doğumundan kaçan gölgeler gibi endişelerimi, korkularımı kovalıyor.

Amy'nin alnı endişeyle kırışıyor. "Yumurtalar demiştin-"

"Yumurta," diye araya girdim. "Tek bir yumurta."

Sonsuza dek kaybolduğunu düşündüğüm değerli bir fırsat. Amy'nin eli karnının üzerine geliyor ve kalbim tekliyor.

"Oh, bu hayal ettiğim çöpten çok daha idare edilebilir bir şey," diyor.

Bir kahkaha atıyorum. Bir çöp. Amy bir yavru hayal etti ve bana bir şeyler fırlatıp öfkeyle bağırmıyor. Onun da benim kadar istemesi mümkün mü?

"Yumurtanın iksir olmadan yaşayamayacağını söylemiştin," diyor.

"Bu konuda karar vermek için biraz zamanımız var. İçeri gel.
Hava soğuk ve seni ıslattım. Gömleğimin içinde ne kadar büyüleyici görünsen de
ormanlar."

Amy gülümsüyor. "Ormanda bir canavar tarafından kovalanmak için giyindim."

"Baştan çıkaran kadın," diyorum ısıtmadan.

Amy bana doğru hamle yaptı ve kendimi tutamadım. Onu kollarıma çektim ve öptüm. Eşim de beni öperken inledim. İşte bu. Hayatımda ihtiyacım olan şey bu. Başka ne kararlar alırsak alalım, eşimin yanımda olmasına ihtiyacım var.

18

AMY

ADRIAN kahvaltı hazırlarken mırıldanıyor. Bu hareket içsel ve güvertedeki yüksek duyguları yatıştırıyor. Artık Adrian kalmak istediğimi bildiğine göre, bazı ilkel
Daha önceki yoğunluğu azaldı ve kuru bir şeyler giymeye gittiğimde şikayet bile etmiyor.

Beni başka bir gömleğinin içinde gördüğünde, göz kapaklarının zarı zevkle kıvrılıyor.

Bu ilkel yoğunluğu çok sevdim. Adrian'ın yokluğunda yükselen tüm güvensizlikleri kesiyor.

Tezgâhtaki tabureye oturup göl canavarının Fransız tostu ve pastırma yapmasını izliyorum. Adrian bana çok fazla yemek tabaklıyor ama ben tıkınıyorum. Açlıktan ölüyorum. Adrian'ın sıcağı boyunca durup yemek yediğimizden emin oldum, ama yine de son birkaç günde çok fazla enerji yaktık.

"Bir göl canavarının eşi olmak nasıl bir şey?" Ben soruyorum.

Adrian tostunu yerken boğuluyor ve öksürüyor.

"Ne?" Onu işaret ederek soruyorum. "Bana zaten eşim dedin. Son seferinde ateşini bile suçlayamıyorsun ve gitmemi istemiyorsun. Ben de ayrılmak istemiyorum. Peki nasıl eş olacağız?"

Adrian kızarır. "Biz zaten eşiz. Kokularımız birleşti. Bu benimle olabilecek doğal bir süreç.

her iki tarafın da güçlü hissettiği türden."

Gülümsemem öpücük yarası dudaklarımı geriyor. "O zaman bu kolay."

"Buraya taşınmanı istiyorum," diyor Adrian utangaç bir şekilde. "Bu sorun olur mu? Bir su kütlesinin yanında yaşamam gerekiyor ve burada bağlantılarım var-"

Sözünü kestim. "Taşınmayı çok isterim."

Adrian'ın omuzları gevşer ve oflayarak başını sallar. "Bunu düşündüğümden çok daha kolay yapıyorsun.
olabilir."

"Bu kötü bir şey mi?"

Adrian başını sallıyor, dudakları seğiriyor. "Hayır, hiç de değil. Bu sadece endişelerimin yersiz olduğunu hissettiriyor."

Adanın öbür ucuna uzanıp parmaklarımı onunkilere geçiriyorum. "Bence bu yeterince normal. Her şey oldukça hızlı gelişiyor."

Kaşlarını çatıyor, yine endişeli. "Daha yavaş gitmen gerekiyor mu?"

Homurdanıyorum. "Sanırım bu seçenek elimizden alındı."

Adrian'ın yüzü asıldı. "Sizin için hiçbir seçeneği elinizden almak istemiyorum."

"Bırakın seçeneklerim hakkında endişelenen ben olayım. Endişelerim varsa bunları dile getireceğime güvenmelisiniz."

Adrian'ın karanlık gözleri başını sallamadan önce uzun bir süre benimkilerle buluşuyor.

Endişelerden bahsetmişken, karnımda yeni olan ve endişeyle dudağımı ısırmama neden olan bir ağırlık var.

"Peki bu yumurta hakkında..." Ben başlıyorum.

"Amy." Adrian yutkunur. "İhlal ettiğim için çok üzgünüm-"

Elimi sallayarak, çok kapsamlı bir özür olacağından emin olduğum şeyi kesiyorum.

"Bunun için sana resmen yalvardım."

"Ama bu o anın sıcaklığıyla oldu. Direnmeliydim-"

"Adrian," diye sözünü kestim. "Bu bir kazaydı. Çiftler arasında kazalar olur. Suçlu hissetmenin bir anlamı yok.

ama bu suçluluk duygusunu ayak masajıyla her zaman giderebilirsiniz."

Adrian'ın omuzları rahatlayarak düşer.

"Size ayak masajı yapmaktan mutluluk duyarım." Adrian'ın sesi ciddileşir. "Yumurta hakkında... İksiri içmek için kendini baskı altında hissetmeni istemiyorum."

Öksürerek gülüyorum. "Uyumlu olmak hakkında söylediklerimi hatırlıyor musun? İstediğimin bu olduğundan emin olmadıkça iksiri almam."

"Seni acele ettirmek istemem." Adrian'ın alnında bir endişe çizgisi beliriyor. "Her zaman daha fazla ısınmam olma ihtimali var."

"Ve yapmama ihtimalin de var," diyorum nazikçe. Elimin karnıma doğru kaymasına izin veriyorum ve onun gözlerinin Jest her şeyi anlatıyor. "Bunu istiyorum, Adrian."

Adrian benden uzaklaşıyor ve dolaptan bir şey alıyor. Arkasını döndüğünde, bir balmumu-
Önümde duran tıpalı şişe, bir filmden fırlamış gibi görünüyor. fantastik bir film. Bardak şeffaftır ve mor bir karışım hareketle birlikte içinde ileri geri sallanır.

"Ve bu hamileliği yaşayabilir hale getirecek mi?"

diye sordum. "Normal bir hamilelik gibi olacak,

eğer biraz
daha ileride."

Kaşlarımı çattım. "İnsan gibi mi?"

Adrian'ın ses tonu dikkatli. "Çocuk benim gibi olacak."

Duvardaki aile portresine bir bakış atıyor ve ben Nix'in mini versiyonlarını hatırlıyorum. Bizim çocuk
onun büyük siyah gözlerine sahip olacak ve yeni nesil göl canavarı olacak.

"Güzel," diyorum ve şişenin kapağını açıyorum. "Şerefe."

Kalbim hızla çarparak içindekileri içiyorum. İksirin tadının iğrenç olmasını bekliyordum ama baharatlı tadı beni çok şaşırttı.
ot aromalı. İçindekilerin hiçbirini tanımıyorum ama bu en iyisi olabilir. Kanımda bir karıncalanma oluyor ve ürperiyorum.

Adrian beni kucağına alıyor ve oturma odasına götürüyor, beni kucağına oturtuyor ve kendisine sarıyor.

"Benim cesur, güzel dostum." Adrian yüzünü saçlarıma gömdü.

Hayatım boyunca başka hiçbir kelime duygularımı bu kadar yükseltmemişti. Bu bana kur yapma sürecimizde birkaç adım atladığımı hatırlatıyor.

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum.

Adrian dondu ve geri çekildi. Sanki ben söylemeden önce duygularımı zaten biliyormuş gibi dudaklarında bir gülümseme kıvrılıyor. Belki de biliyordur. Hareketlerim şüpheye çok az yer bırakıyor.

"Ben de seni seviyorum, imkansızlığım."

Bu sözleri beklememe rağmen, göğsümde bir mutluluk çiçeği açıyor.

"Nasıl hissediyorsun?" Adrian soruyor. Eli havada geziniyor

O çekmeye başlamadan önce garip bir şekilde karnımın üzerinde.

Sinirli bir ses çıkarıp elini karnımın alt kısmına koyuyorum ve ödünç aldığım gömleğimin içinden gelen sıcaklığın tadını çıkarıyorum.

"Kendimi iyi hissediyorum." Karıncalanma hafif ve hoş. Ona yaslanıyorum ve mırıldanıyorum. "Sence yalnız kalacaklar mı?
kardeşler olmadan?"

Adrian'ın nefesi kesiliyor. Sevinci ve inançsızlığı etrafımızdaki havayı dolduruyor.

Boğazını temizliyor. "Sanırım etrafta daha fazla çocuk olması gerekiyor. Seamus'un bir eş aradığını sanmıyorum."

"Ama bir çöpçatan tanıyorsun." Gülümsemem yaramazca.

Adrian yanağını yanağıma bastırıyor. "Evet, öyle."

EPİLOG

AMY

Elimdeki kitabın üzerine "Son" yazarken rahat bir nefes alıyorum. Adrian kitabımı yayınlamamı önermişti. Birlikte birkaç ay geçirdikten sonra huzursuzlanmaya başladığımda orijinal hikayeler. Artık başka bir canavar bulmak için bilmediğim ormanlara gitmeyecektim, benimki bunun için çok fazla sahiplenici, bu yüzden farklı bir şey bulmam gerekiyordu.
kendimi beladan uzak tutmak için macera.

Canavara benzeyen canavarlarla romantizmi kendi kendine yayınlama dünyası beklediğimden hem çok daha zor hem de çok daha kolay oldu. Beni diken üstünde tutuyor ve şimdi
ve aç bir hayran kitlesi var.

Boynumu sıkan stresi üzerimden atıyorum ve taslağı editörüme gönderiyorum. Bu kitap bittiğinde, kendime bir tatil kazandım.

Ve şimdi ailemi bulmak için. Tam olarak nerede olduklarını bilerek güverteye çıkıyorum.

"Aferin, dostum," diyor Adrian, oğlumuzu göl suyundan zafer kazanmış bir edayla çıkarırken, dikkatlice
ağzından balık fırlatıyor. Toby de minik dişleriyle ona sırıtıyor. Oğlumuz, Toby'nin minyatür bir versiyonu.
Adrian'ın yüzgeçleri ve rengi. Onları bir arada görmek her zaman içimi ısıtıyor, her ne kadar onların balık avı için fazla hassas olsam da.

Adrian yeni doğmuş Toby'yi ilk kez solungaçlarını kullanması için göle götürdüğünde oğlumuz için endişelenmeyi bıraktım. Toby'nin sudan başka olmak istediği bir yer yok. O bir nix. Göl canavarı olmak onun kanında var.

"Anne!"

Beni gördüğünde Toby'nin kocaman siyah gözlerinin parladığına yemin edebilirim ve el sallıyorum.

"Hey, tatlım, çok büyük bir balık yakalamışsın!"

Adrian küçük yavruları suya geri bırakırken bana komplocu bir bakış atıyor.

"Bir tane daha denemek ister misin?" Adrian Toby'ye sorar. "Farklı bir tane mi?"

Adrian'ın yerel yaban hayatımızı çok fazla istismardan koruma çabaları karşısında gülümsememi gizlemek için dudaklarımı büzüyorum.

Toby sersemlemiş bir halde başını sallar ve kendini tekrar suya atar.

Toby'nin sallanan yüzgeci kaybolduğunda Adrian başını sallıyor. Kendini gölden çıkarıyor ve ben de güverteye damlamadan önce çıplak vücudundan aşağı akan su damlalarına hayranlıkla bakıyorum.

"Kitapla işiniz bitti mi?" diye

soruyor. "Evet."

"O zaman kutlama zamanı." Adrian beni kollarına çekiyor ve güneş elbisem göl suyunu emiyor. Sudan yeni çıkmış olmasına rağmen teni benimkini ısıtıyor. Suda olmanın bir avantajı, eminim. "Bir yere gidelim mi? Ailem bizi güneye davet etti."

Nix dağılmayı ve kendi işlerine sahip olmayı tercih edebilir. ama gençler ortaya çıkar çıkmaz herkes bir araya gelmek istiyor. Toby'nin her iki tarafındaki büyükanne ve büyükbabaları

onu şımartmak gibi.

Annemle babam göl canavarı ifşasını, bundan bir torun sahibi olacaklarını duyduklarında oldukça iyi karşılamışlardı.

"Kulağa hoş geliyor," diyorum.

Toby'nin dibe vurup tekrar derinlere dalmasıyla gölde meydana gelen bir sıçrama dikkatimi dağıtıyor.

"Biliyorsun," diye başladım. "Sana bu kadar çok özenip bana hiç özenmemesi hiç adil değil."

Adrian alay ediyor. "Maceraya atılma şeklinin tamamen sana ait olduğuna inanıyorum."

Dudaklarımı büzdüm ve bunu düşündüm. "Bunda doğruluk payı olabilir."

"Ve belki de, eğer Kader bu kadar nazikse, bir sonraki senden sonra daha da fazlasını alır." Adrian'ın gülümsemesi yumuşak ve
Derimin altında kıvrılan ısıya sahip olan alaycı kenar. Arkadaşım beni ona daha sıkı bastırıyor ve ben dudağımı ısırıyorum.

Her zaman ikinci bir çocuk şansından bahsederiz. nazikçe. Adrian tekrar kızışmadı ve üzerinden birkaç yıl geçti ama ikimizin de kalbi
olasılık. Keşke gezegenler aynı hizaya gelse ya da Kader dileğimizi yerine getirmek için her neye ihtiyaç duyuyorsa.

Bir ses yaz havasını yarıyor ve bizi dalga geçmekten alıkoyuyor.

"Merhaba, Nix ailesi!"

"Seamus Amca!" Toby gölden dışarı koşar ve ağaç adam onu kucağına alır.

Komşumuza sırıtıyorum. "Seamus, seni görmek güzel!"

Cevap verirken kara gözlerinde bir muziplik parıltısı var. "Toby'yi önümüzdeki birkaç gün bizim evde kalması için götürmeyi düşündüm."

Hem Adrian hem de ben hâlâ şaşkınlık içindeyiz ve Toby alkışlıyor. "Çok cömertsiniz," diyor Adrian.

Ağaç adam sorun olmadığını söylemek istercesine elini sallıyor. "Şimdi gidiyoruz. Ne zaman geleceğinizi haber vermek için
eve dönmesini istiyorum." Seamus dönüyor ve oğlumuzu ormana doğru taşıyor, etrafını saran gizemli bir hava var. Sürpriz çocuk bakımı konusunda endişelenmiyorum. Toby, Seamus ve eşiyle o kadar sık kalıyor ki
İhtiyacı olan her şey kulübelerinde.

Bunu söylemek için elimi Adrian'ın göğsüne koyuyorum ama teninin sıcaklığı dikkatimi dağıtıyor. Seamus'un gözlerindeki pırıltı birden beynimde çınlıyor.

"Adrian, kızışıyorsun!"

Bunun üzerine Adrian'ın gözleri büyüyor ve ağzı bir sırıtışa dönüşüyor. "Kurnaz piç," diyor ama burnunu çekmeden önce sesi duygu yüklü. "Evet, güzel dostum, ailemize katılmaya ne dersin?"

Vücudum onun sesindeki mırıltıya karşılık veriyor. Zıplıyorum ve bacaklarımı kalçalarına doluyorum. "Evet!"

Adrian'ın gözleri kararır. "Doldurulmak için çok hevesli."

Adrian'ın siki dışarı çıkmaya başladığında bacaklarımın arasındaki hareket beni nefes nefese bırakıyor.

"Yumurtalarımı kabul edecek misin?" diye soruyor.

İnliyorum, kayganlığı kıyafetlerimle kaplı amımı ısıtıp karıncalandırırken mantıklı beynim hızla yok oluyor. "Kaç yumurta?"

Adrian dudaklarıma gülümsüyor.

"Bunu göreceğiz. Onlar için çalışmak zorundasın. İster misin, dostum? Yumurtalarımı benden siktir et. yetiştirildi mi?"

"Evet." Arkadaşıma sürtünüyorum.

Adrian mizahla başını sallar. "Bir yumurtada durmalıyız, yoksa sayımız azalacak."

Ama dostum sayıca az olma fikrini seviyor gibi görünüyor.

"O zaman beni ne kadar doldurabileceğini göreceğiz,"

diyorum.

ADRIAN

Saatler sonra arkadaşımın sikimi almasına izin verdim. Ben bu sıcaklığın verdiği rahatlığın tadını çıkardım. Sanki vücudum istediğini elde edeceğini biliyor ve ben de bunu kontrol edebiliyorum.
Amy'yi geniş koleksiyonundaki seks oyuncaklarından biriyle aklını kaçırma noktasına getirin.

Buraya taşındığında koleksiyonu oldukça sürpriz olmuştu. Amy beni ikna etmeye çalışmıştı.
ilginç şekilli dildolar sadece estetik içindi... o kadar ileri gitmeyi başardığında bile gerçekten en kötü yalancıdır.

"Çok iyi karşılıyorsun. Sanırım sikimi hak ettin," diyorum, vücudunun "düğümlü" yapay penisin şişmesini kabul etmesini izliyorum ve başparmağımla klitorisini nazikçe daire içine alıyorum. Sikim çelikten daha sert ve kaygan ama Amy'nin her hevesime boyun eğdiğini görmek çok güzel.

Amy inliyor.

"Lütfen, Adrian!" diye yalvarıyor.

Yapay penisi dışarı itiyor ve ondan gelen kaygan oyuncağı görünce sikim sarsılıyor. Amy yüzümü tutuyor ve beni öpüyor.

"Yumurtalarımı almaya hazır mısın, dostum?" diye sordum.

"Geçmiş hazır. Beni sadece senin doldurabileceğin bir yere doldurmanı istiyorum."

Dişlerimi gıcırdatıyorum.
Bedenimi onun terden ıslanmış kalçalarına bastırıyordum. Kaygan sertliğim onun darlığının içinde kayarken zevk omurgamda hızla yükseliyor. Sönmüş düğümümün kabarıklığı kolaylıkla onun kavrayan sıcaklığına giriyor.

Amy ve ben aynı anda inliyorduk. Sikimi dışarı çıkarıp tekrar içeri itiyorum.

Amy'nin bu hareket karşısında kirpiklerinin titremesi, bu kez ona dönük olduğum için beni memnun ediyor.

"Lütfen, Adrian, daha sert istiyorum."

Sırıtıyorum, kendimi onun bedeninden çekip tamamen içine giriyorum. Siktir, bu iyi hissettiriyor. Bir ritim buldum vücutlarımızı birbirine vuruyor. Amy'nin vücudu her darbede beni kavrıyor.

"Eşim," diye homurdanıyorum, sıcağın ilkel çekimine kapılıyorum.

"Evet, evet, evet," diye bağırıyor.

Mutluluğun kıvılcımlarını kovalarken bedenlerimiz birbirinin içine akıyor. Zevk dalgalanıyor ve ben dişlerimi sıkıyorum
İçindeki kayganlığımı fışkırttım. Bacakları yukarı kalkarken inledim.
Kalçalarımın etrafında dolanarak beni vücudunun daha da içine sokuyor. Eşimden gelen her nefes ve ses hassas tenimin üzerinde kayıyor ve beni sevdiğim kadına sahip olduğum her şeyi vermeye itiyor.

Eşimin içine giriyorum. Amy çığlık attı ve ben tısladım. Orgazm beni bir süreliğine onun içine kilitliyor. Kendi salınımımı durdurmak için çaresizim, düğümüm şişiyor ve bizi birbirimize kilitliyor. Sikim eşimin içinde uzuyor, salıverilmemi yayıyor, onu ağzına kadar kayganlıkla dolduruyor.

Eşimi öpüyorum. Karnımın alt kısmındaki bir gerginlik bana yumurtanın Amy onu almaya hazır olur olmaz düşeceğini söylüyor.

"Bunu sevdim," diyor Amy, parmaklarını nemli alnımda hafifçe gezdirerek. "Geçen sefer çok korkmuştun."

Eğlenerek ofluyorum. "Yapacağımı sanıyordum
Beni terk etmene neden olacak bir şey. Çok korkmuştum."

Geriye dönüp baktığımda, düğüm şişer şişmez yumurtayı bırakmanın bir yolu olmadığını biliyorum.

oğlumuz oldu.

Daha fazla döl onu doldurduğunda ikimiz de inliyoruz.

Amy gülümsüyor, yüz ifadesi döllerimin verdiği mutlulukla dalgalanıyor.

"Bu sefer korku yok." Sesi yumuşak.

"Korku yok," diyorum ve onu öpüyorum, bir süre sonra öpüşmeyi kesiyorum. "Sadece sevgi ve umut."

Amy mırıldanıyor. "Seni
seviyorum, Adrian."

Yutkunuyorum. "Ben de seni
seviyorum."

Sikimin köklenme hareketi başladığında inliyorum. Amy'nin rahminin ağzına karşı. Nefesi kesiliyor. "Beni kabul

et, eşim," diyorum sanki Amy beni içeri alabilecekmiş gibi sadece rahatlayarak, ama kirpikleri mutluluktan düşüyor.

Sikimin ucu içine girdiğinde ikimizin de nefesi kesildi. Vücudum. Yumurta içimden geçip eşime ulaşırken karnımın ağırlığıyla homurdanıyorum. Amy'nin vücudu yumurtayı kabul ettiğinde eğiliyor.

Kalp atışlarımız yavaşlıyor ve sonunda sikim vücudunun en iç kısmını terk ediyor ve dışarı kayıyorum
Tamamen. Baş döndürücü bir Amy beni öpücüğün içine çekti. Ağzının tadı ve dillerimizin kaymasıyla zaman bulanıklaşıyor.

Sonunda geri çekiliyorum ve Amy sırıtıyor, eli aşağı kayıyor ve karnını örtüyor. Bu hareketten memnuniyet duyuyor.

Neyse ki yumurtalar teker teker düşüyor. Sürpriz üçüzler stresli olurdu.

Amy'nin gözleri parlıyor ve yatak odamızı aydınlatan akşamüstü güneşi kirpiklerini altın rengine dönüştürüyor. Alt dudağını ısırıyor.

"Bir tane daha yapalım," diyor.

Gülümsememem yavaş. İki yumurta... Ailemizi tamamlayacak iki çocuk daha.

"Seni hiçbir şeyden mahrum edemem," diyorum ve alnımı onunkine yaslıyorum, yıllar önce randevuma gelmediği için çok mutluyum.

SON

Çöpçatanın aşk hikayesini merak ediyor musunuz?
Kraken Tarafından Takip Edilen'i okuyun!

YAZARDAN NOT

Merhaba Sevgili Okuyucu!

Bir şans verip Göl Canavarı Tarafından Bulundu'yu okuduğunuz için teşekkür ederiz!

Her zaman bir fikirle çok ileri gideceğimden endişelenirim... ama sonra top yuvarlanmaya başlar ve durdurulamam. Bu proje uzaylı romantizmine olan aşkıma bir övgü niteliğindeydi.
Ürkütücü hisler. Yumurtlama ve ormanda kaybolma, evet lütfen!

Daha ciddi bir not olarak, bu kitap kısa bir hissiyattı- Kimsenin istemediği ama tükenmişlik çukurundan çıkmak için yazmam gereken iyi bir hikaye. Bunun için Amy ve Adrian ve onların kayganlaştırılmış sonsuza dek mutlu yaşamlarının kalbimde özel bir yeri var.

Liz Alden ve Elizabeth'e bu eğlenceli öykünün beta okumasını yaptıkları için teşekkür ederim. Yorumlarınız bu hikayenin daha gerçekçi bir dünya ile biraz daha derine inmesine yardımcı oldu. (Yumurtalar ve göl canavarlarıyla ne kadar gerçekçi olabilirsek artık)

Her zaman olduğu gibi, kitabımı okuduğunuz için teşekkür ederim, Sevgili Okuyucu.
İnsanların yarattığım kitapları okuması her zaman harika bir şey ve size minnettarım.

L. Lark

YAZAR HAKKINDA

Lillian Lark, Utah'ın en tuzlu şehirlerinde doğdu ve büyüdü. Lillian bir hevesli bir okuyucu, üç iblisin kedi annesi ve içinizi burkan seksi hikayeler yazmayı seviyor.

Lillian hakkında daha fazla bilgiye LillianLark.com Newsletter adresindeki web sitesinden ulaşabilirsiniz.